

دوازدهمین دوره بازی های آسیایی - هیروشیما ژاپن

ناکامی بزرگ برای فوتبال ایران

چه کسی پاسخگو است؟

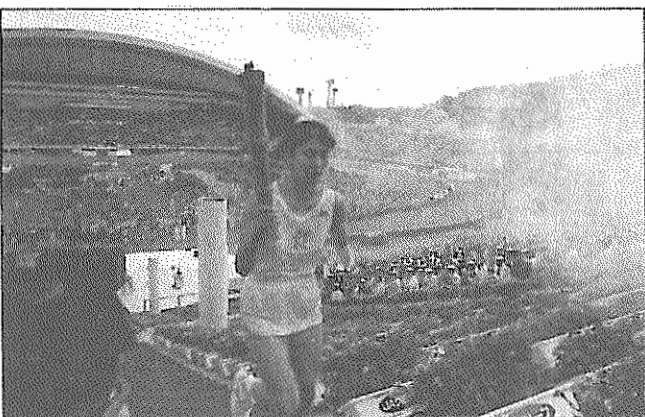
کشتی گیران و قهرمانان ورزشهای رزمی ۱۶ مدال به اردوی

ایران آوردند

ارمغان آوردند.

مشعل دوازدهمین دوره بازی های المپیک آسیایی روزیکشنبه دهم مهرماه در شهر هیروشیما ژاپن برافروخته شد. در این دوره از بازی ها بیش از ۷ هزار ورزشکار از ۴۲ کشور شرکت دارند که در ۳۴ رشته

هشتمین روز دوازدهمین دوره بازیهای آسیایی برای ایرانیان هم روزی تلخ و هم شیرین بود. تیم ملی فوتبال ایران علیرغم پیروزی ۴ بر صفر در مقابل یمن از دور مسابقات خارج شد و قهرمانان تیمهای ملی کشتی آزاد و تکواندو ۴ مدال طلا، ۳ مدال نقره و ۳ مدال برنز برای ایران به

لحظه گشایش دوازدهمین دوره بازیهای آسیایی

موج تازه گرانی جامعه را گرفت

● علیرغم وعده های پی در پی مسئولین، قیمت ها ساعت به

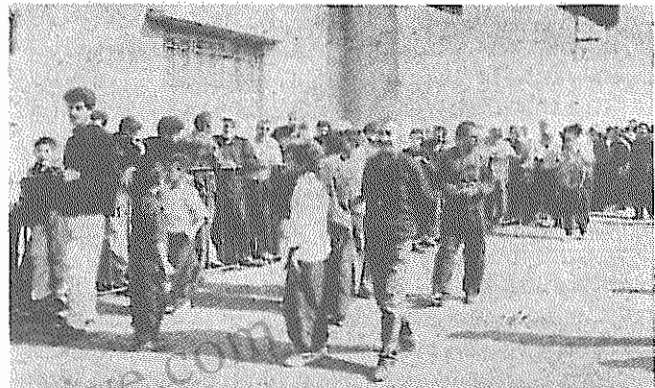
ساعت افزایش پیدامی کند

● وزیر بازرگانی: عرضه کالا های کوپنی نصف شده است

● رفسنجانی مدعی شد گرانی را مهار خواهد کرد و خامنه ای از او

تشکر کرد!

طی چند هفته اخیر اقتصاد کشور با موج تازه ای از گرانی و تورم روبرو شده و بهای تقریباً همه کالا های اساسی و مورد نیاز مردم به طرز بی سابقه ای افزایش یافته و در برخی موارد به ۲ برابر نیز رسیده است. بهای گوشت، میوه، جای، قند و شکر، روغن، لبنیات، برنج و بالاخره نوبت افزایر و پو شاک طی ادامه در صفحه ۲

صف مردم برای تهیه کالا های کوپنی

نامه اعتراضی

سینماگران ایرانی

علیه سانسور

در صفحه ۳

مصاحبه با

علامه زاده

سینماگران ایرانی

در صفحه ۶

سفارت

جمهوری اسلامی

درین سازمانگر

اعمال تروریستی

در صفحه ۳

شکاف میان

شمال و جنوب

مهمترین مسئله

جهان است

در صفحه ۵

بازرگان:

تلاش کردم خمینی

را از توسل به ترور

منصرف کنم

مهندس مهدی بازرگان با انتشار نامه ای در تهران فاش ساخت وی در سال ۸۲ هنگامی که نخست وزیر کشور بود، به خمینی هشدار داد که از توسل به ترور ریسک دولتی برای پیشبرد اهدافش اجتناب ورزد. نامه بازرگان که با عنوان "دفاعیه از اسلام، به خاطر آزادی، عدالت، ترقی، صلح و عشق" تحریر شده، در روزنامه فرانسوی لوموند و کیهان هوایی چاپ شده است. بازرگان نوشته است هدف وی از انتشار نامه، جلب توجه خوانندگان در داخل و خارج کشور و غرب به تفاوت میان "اسلام" و اعمال دولت ها و گروههای اسلامی است که مورد اعتراض و انتقاد قرار گرفته اند. به اعتقاد بازرگان بایستی حساب این دوران هم جدا کرد.

بازرگان در این نامه نمونه ای از اعمال جمهوری اسلامی که انزجار عمومی را در داخل و خارج برانگیخته و به عصیان مردم علیه دستگاه حکومت اسلامی منجر شده، بررسی و نقد کرده است. وی بطور مشخص به گروگانگیری، تروریسم، اعدام مخالفین سیاسی و مذهبی، منع آزادی های فردی و تفتیش اعمال شهروندان، دامن زدن به درگیریهای قومی و مذهبی، جنگ طلبی و ایجاد آشوب از سوی جمهوری اسلامی اشاره کرده و آنها را مغایر سنت، عرف بین المللی و مبانی فکری و اعتقادی اسلام

ادامه در صفحه ۲

سرتیپ رحیمی: راه نجات کشور انتخابات آزاد و تشکیل دولت نجات ملی است

شده است. آگهی احضار در روزنامه رسالت چاپ گردیده که در آن از وی بعنوان متهم مجهول المکان نام برده شده است.

سرتیپ رحیمی بلافاصله نسبت باین برخورد مقامات قضایی معترض شده و در نامه ای خطاب به سرلشکر شهبازی (رئیس ستاد ارتش) که رونوشت آن به یزدی رئیس قوه قضائیه ارسال شده است، انتشار آگهی احضار در روزنامه رسالت را نهایت بی احترامی بیک سرتیپ ارتش قلمداد کرده و خواستار اقدام مقتضی از جانب شهبازی شده است. او در این نامه عدم صلاحیت این دادگاه را اعلام نموده و در پایان نامه آدرس محل سکونت خود را درج نموده است.

در اطلاعیه ای "حزب ملت ایران" بتاريخ ۱۱ مهرماه که به همین مناسبت انتشار یافته است، گفته

ادامه در صفحه ۳

۵- عفو عمومی زندانیان سیاسی
۶- برقراری حکومت قانون و دمکراسی بچای حکومت فردی
۷- انتخابات ریاست جمهوری و مجلس شورا بدون قیومیت شورای نگهبان
۸- رسیدگی به داریایی کلیه متصدیان امور از بدو انقلاب تا کنون.

سرتیپ رحیمی به هیئت حاکمه هشدار داده است که: "ملت دچار فقر و مملکت در آستانه انفجار است، که مسئول این بدبختی آقایان معممین می باشند که سالیهاست حکومت می کنند." وی در آخر بیانه شماره تلفن خود را درج کرده است تا علاقمندان با وی تماس برقرار نمایند.

بعد از انتشار این بیانه رحیمی از سوی یکی از دادگاههای کیفری تهران به اتهام نشر اکاذیب احضار

سرتیپ عزیزالله رحیمی، فرمانده پیشین ارتش و یکی از هواداران نهضت ملی ایران، با انتشار بیانه ای بتاريخ چهارم مهرماه، راه نجات کشور را در ایجاد تغییرات و تحولات عظیم در نحوه اداره کشور، انتخابات آزاد و جایگزینی دولت نجات ملی بچای دولت رفسنجانی دانست.

در این بیانه که نسخه ای از آن برای نشریه کارزار سال شده است، رئیس برنامه "دولت نجات ملی" در ۸ ماده بیان شده است:

- ۱- حق متساوی تمام اقشار ملت
۲- بازگشت میلیونها ایرانی متواری و استرداد اموال مصادره شده بصاحبانشان
۳- دعوت بکار از افسران پاکسازی شده و اعاده حیثیت از آنها
۴- رسیدگی به شکایات خانوادگی که فرزندان آنها اعدام شده اند

تخریب روستاهای مرزی کردستان توسط جمهوری اسلامی

حاشیه برخی روستاها نیز خودداری نکرده است. تا کنون انفجار این مین ها به اهالی روستاهای نزدیک مناطق مین گذاری شده خسارات جانی بسیاری وارد آورده است.

افشای سیاست ضد بشری تخریب روستاهای مرزی کردستان و آواره و بی خانمان کردن مردم محروم این مناطق و جلب توجه دول، مجامع بین المللی و سازمان های

ادامه در صفحه ۲

خود بدان دست یازیده است. در اجرای این سیاست، رژیم به تنها امری که نیاندیشیده است آوارگی و خانه خرابی ساکنان بی پناه این روستاها و افزایش رنج و درد بی حد هموطنان کردمان است.

برای رژیم در درجه اول مساله ایجاد مانع در مقابل تردد، پناه گرفتن، کسب پشتیبانی های تدارکاتی و اطلاعاتی بپشمرگان کرد است و در این ارتباط حتی از ارتکاب جنایاتی چون مین گذاری زمین های

بنابر اطلاعیه دفتر نمایندگی حزب دمکرات کردستان ایران جمهوری اسلامی در ادامه سیاست های سرکوبگرانه خود در قبال مردم کردستان اقدام به تخریب چندین روستای مرزی کردستان کرده و برای تخریب ۱۷ روستای دیگر تدارک دیده است.

تخریب روستاهای مرزی سیاستی است که رژیم جمهوری اسلامی از دیرباز، و بارها برای ایجاد حرم امنیتی برای پاسداران

گرانی پیدامی کند حکومت هیچ برنامه ای ندارد

یک سال پیش در این روزها بود که کاهش شدید درآمد نفتی، آخرین رمغ برنامه ای "تعدیل اقتصادی" دولت رفسنجانی را که پیش از آن نیز به بن بست رسیده، و اسپین نقش های خود را می کشید، گرفت. برنامه ای که بنا به ادعاهای بیست اقتصاد کشور را اصلاح می کرد و به آن رونق می داد، آثار ماندگار و ترومین گیر تر کرد. کشوری که تا کنون هیچگاه با مشکلی به نام بدهی خارجی مواجه نبود با بحران بدهی عقب افتاده ی خارجی و بی اعتباری در نزد مؤسسات مالی و اقتصادی خارجی روبرو شد و این همه در حالی بود که طی چهار سال، ده ها میلیارد دلار نفتی و قرضی به اقتصاد کشور تزریق شده بود.

دولت سراسیمه از عواقب چهار سال ولخرجی و ریخت و پاش و سیاست بی دردیگر دروازه های بازودر حالیکه دیگر کنگیرش به ته دیگ خورده، در تنگنای شدید مالی و ارزی دست و پایی زد، به سیاست تازه ی "سفت کردن کمربندها" روی آورد. سیاستی که به کلی خلاف جهات اصلی سیاست های چهارساله ی قبل از آن بود. کاهش شدید واردات و بستن درها از یک سو کاستن بار مالی دولت از طریق حذف تدریجی سوبسیدها و برچیدن سیستم توزیع کوپنی کالا های اساسی از سوی دیگر، دو جنبه ای این سیاست جدید بود. اما از همان یک سال پیش آشکار بود که این اقدامات نه تنها مشکلی را حل نخواهند کرد، بلکه همچون تقلا ی یک گرفتار در تلاق "که با هر دست و پا زدن بیشتر فرومی رود، نتیجه ی عکس خواهد داشت.

کاهش واردات، اقتصاد وابسته به مواد خام و تجهیزات خارجی را دچار رکود می ساخت و جامعه ای را که برای سیر کردن نیمی از جمعیت خود نیازمند واردات است دچار کمبود می کرد. حذف سوبسیدها و برچیدن سهمیه بندی کالا های اساسی به بهانه ی کاهش بار مالی دولت، به افزایش قیمت کالاها منجر می شد.

و چنین نیز شد. موج تازه ای از تورم و گرانی که در هفته های اخیر جامعه را فرا گرفته و افت تولید که آهنگ فزاینده یافته است، در درجه ی نخست محصول همین اقدامات یکساله ی اخیر دولت است.

اکنون اقتصاد ایران نه تنها با عوارض سیاست های یک سال اخیر، که همچنین با عواقب تمام آنچه که رژیم اسلامی در طول ۱۶ سال حاکمیت خود بر سر آن آورده، و روبرو است. تولید ملی پس از یک دوره ی کوتاه رشد مصنوعی روبرو و قهقرا گذاشته، پول ملی ارزش و ثبات خود را از دست داده، نرخ تورم به بالای ۵۰ درصد رسیده، فقر و بیکاری پیداد می کند و هولناک تر اینکه دولت و حکومت هیچ گونه برنامه و سیاستی در برابر وضع موجود و مهار سیر روبرو به سقوط وضع اقتصادی و اجتماعی کشور ندارند.

مسئولان دولت و حکومت آشکارا از التهاب ناشی از فشارهای

ادامه در صفحه ۳

یادداشت

حل "بحران جزایر" از راه مذاکره!

روز چهارشنبه ی گزشته راشد عبداللہ النعیمی وزیر خارجه ی امارات متحده ی عربی در مجمع عمومی سازمان ملل متحد بار دیگر بر ادعای کشور متبوعش نسبت به مالکیت جزایر تنب بزرگ و کوچک و ابوموسی تأکید کرد. امارات همچنین خواهان ارائه موارد اختلاف به دیوان داوری لاهه و نظردهی این نهاد دین المللی شده است. در مقابل مقامات گوناگون حکومت ایران مکرراً خواستار رفع اختلافات از راه مذاکره بدون هرگونه پیش شرط و براساس توافق های سال ۱۹۷۱ میلادی شدند. اخیراً رایان کروکسفر آمریکاد در کویت نیز از این دعاوی پشتیبانی کرده بود.

همزمانی تقریبی این دعاوی آمریکا در کویت با برگزاری اجلاس وزیران خارجه ی شورای همکاری خلیج فارس که در آن حسب انتظار در بیانیه ی پایانی "ترجیح بند" همیشگی حمایت از دعاوی امارات متحده ی عربی در مورد جزایر سه گانه تکرار شد و همچنین مانورهای کوچک و بزرگی که آمریکا و متحدان غربی اش برای کشورهای شورای همکاری خلیج فارس جداگانه و بیا به طور مشترک بر گزرمی کنند، بویژه ارسال کشتی های جنگی بیشتر توسط آمریکا و متحدانش به آبهای خلیج فارس در روزهای اخیر به بهانه ی تحرک نیروهای عراقی و تمرکز آنها در نزدیکی مرز کویت، همه و همه حاکی از آن است که اوضاع در منطقه همچنان بحرانی و حساس است و هشباری بیشتری می طلبد.

اقدامات ناسنجیده ی رژیم جمهوری اسلامی در دو سال پیش، بهانه ای کافی به دست دامن زندگان به آتش اختلافات ایران و کشورهای کرانه ی جنوبی خلیج فارس داد؛ اختلافاتی که به خاطر حضور چند صد ساله ی بریتانیا در منطقه و تحریکات مداوم آن شکل گرفته بود و نهایتاً تازه در ۲۳ سال پیش همزمان با خروج این امپریالیسم فرتوت از خلیج فارس، بر اثر توافق های حکومت وقت ایران و شیوخ عرب در آستانه ی تشکیل کشور امارات متحده ی عربی با استقرار ایران در جزایر سه گانه روبه تحقیف نهاد. از آن هنگام به مدت ۲۱ سال هیچکدام از طرفهای اصلی ادعای تازه ای مطرح نکرده، به توافق های سال ۱۹۷۱ که تا بید جامعه ی بین المللی رانیز به همراه داشت، وفادار ماندند.

با اینکه رژیم خیلی زود از ادامه ی ماجراجویی در جزایر دست شست و محدودیت های ایجاد شده برای ساکنان غیر ایرانی جزیره ابوموسی را بر طرف کرد و در موضع رفع اختلافات از راه مذاکره دفاع کرد، اما امارات متحده ی عربی بر ادعای ارضی خود پای می فشرده و خواهان رسیدگی به دعوی در دیوان داوری لاهه می باشد. تجربه دو سال گذشته نشان داد که اختلاف بر سر جزیره ایرانی در خلیج فارس با امارات قبل از آنکه یک اختلاف ارضی باشد یک مسئله سیاسی و مرتبط با فشارهای غرب و جهان خارج علیه جمهوری اسلامی است. وضع در این باره چنان است که گویی اگر تحریکات جمهوری اسلامی در دو سال پیش نیز در کار نبود، به نحوی چنین مسئله ای آفریده می شد.

دولت آمریکا در راستای پیشبرد سیاست مهار دوگانه ی رژیم های حاکم بر ایران و عراق، از همه ی امکانات خویش برای اعمال فشار سیاسی به این حکومت ها استفاده می کند. دامن زدن به اختلاف میان ایران و امارات متحده در این مقطع از سوی آمریکا، از این زاویه قابل تأکید است؛ چرا که در بید و استقرار ایران در جزایر، دولت آمریکا از پشتیبانان اصلی توافقات انجام شده بود.

حقیقت آنست که فشارهای آمریکا و جهان خارج علیه جمهوری اسلامی تا آنجا که متوجه مهار بریتانیا در گرای اسلامی و وادار ساختن رژیم اسلامی به تمکین به موازین بین المللی است، مورد حمایت اپوزیسیون ملی و آزاد بخواره ایران نیز هست، اما وقتی این فشارها تا آنجا پیش می رود که منافع ملی کشور ما را هدف قرار می دهد، نمی تواند با واکنش مخالف یکایک ایرانیان روبرو نیاشد. حساب ایران و منافع ملی کشور ما از حساب یک رژیم ستیزه جوویگانه با موازین بین المللی و دشمن تراش جداست. اینرا هم باید آمریکا و هم همسایگان عرب ما متوجه باشند. ما خواهان آنیم که اگر واقعا اختلافی میان ایران و امارات بر سر جزایر سه گانه وجود دارد، از راه مذاکره و بر مبنای توافقات ۱۹۷۱ حل و فصل گردد. این تنها راه حل معقولانه و مسئولانه است که باید از آن پشتیبانی کرد.

موج تازه گرانی...

ادامه از صفحه ۱

یکماه اخیر روز بروز و حتی ساعت به ساعت افزایش یافته است. گرانی سوخت قریب الوقوع است و زمزمه های حذف سوبسید نان تحت نام "تغییر روش پرداخت سوبسید" بلند ترمی شود. بنا به نوشته روزنامه های تهران و گزارشهای رسیده از ایران قیمت های خرده فروشی هر حلب روغن ۴/۵ کیلویی تنها در ظرف یکماه از ۱۴۰۰ تومان به ۲۹۰۰ تومان، هر کیلو قند از ۱۵۰۰ تومان به ۲۲۰۰ تا ۲۴۰۰ تومان، شکر از ۱۴۰۰ تومان به ۱۹۰۰ تومان، یک شانه تخم مرغ از ۱۸۰۰ تومان به ۳۰۰۰ تومان، مایع ظرفشویی از ۸۰۰ تومان به ۱۱۰۰ تومان، برنج خارجی از ۱۳۰۰ تومان به ۱۵۰۰ تومان تا ۲۰۰۰ تومان رسیده است. یکی از علل عمده گرانی ها، اقدام دولت در جهت حذف سوبسیدهاست. به گفته وزیر بازرگانی عرضه کالا های سهمیه بندی شده از طرف دولت به میزان ۵۰ درصد کاهش یافته است.

سوخت گران می شود. نان چه؟

آقای زاده وزیر نفت در مصاحبه با روزنامه رسالت اعلام کرد که قیمت سوخت مطابق با مصوبه مجلس شورای اسلامی افزایش خواهد یافت. به گفته آقای زاده دولت بر سر چگونگی نحوه اجرای مصوبه مجلس هنوز مردد است. او گفت یک راه این است که قیمت سوخت را یکباره افزایش دهند و در عرض سوبسید نقدی به مردم بپردازند. راه حل دیگر این است که از ابتدای سال آینده قیمت ها را بطور تدریجی افزایش دهند و سوبسیدی هم به مردم داده نشود.

زمزمه های "تغییر روش" در پرداخت سوبسید نان نیز بالا گرفته است. در پایان "اجلاس نان" که اخیراً برگزار شد، رضا عبدللهی نماینده مجلس اعلام کرد: پرداخت سوبسید نان به شکل فعلی یک روش بیمار است و این راه هم دست اند کاران و صاحب نظران لمس کرده اند. وی تصریح کرد پرداخت سوبسید به شکل نقدی در شرایط فعلی بهترین روش برای "مشکل نان" است.

دولت یکبار پرداخت "سوبسید نقدی" را در مورد مرغ اجرا کرد. کوبن مرغ را به این بهانه حذف کردند و تنها یک بار از طریق بانکها به مردم سوبسید نقدی پرداخت کردند. اما مرغ برای همیشه از زمره کالا های کوبنی حذف شد.

تشدید حمله به سیاست های اقتصادی دولت

همزمان با افزایش شتابان قیمت ها و نارضایتی و نگرانی مردم، جناحهای مخالف و رقیب دولت رفسنجانی حملات خود علیه سیاست های دولت را تشدید کرده اند. در هفته های اخیر مجلس برای بررسی افزایش قیمت ها چند جلسه غیر علنی تشکیل داد و وزیر اقتصاد، بازرگانی، صنایع سنگین و رئیس جدید بانک مرکزی را مورد بازخواست قرار داد. از مذاکرات و نتایج این جلسات خبری در روزنامه ها منتشر نشد. اما به نوشته روزنامه سلام نتیجه ای از این جلسات غیر علنی به دست نیامده است.

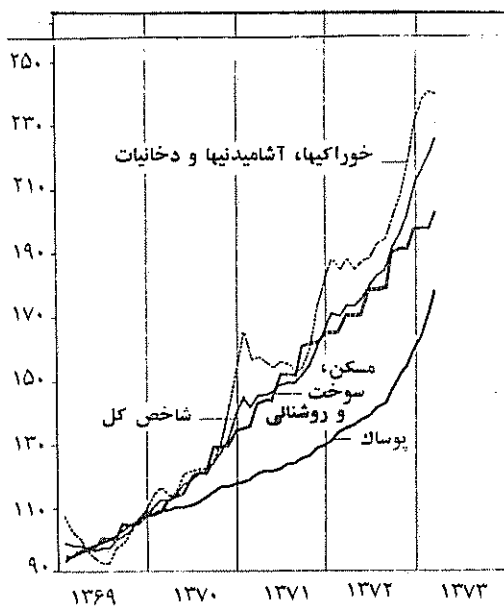
بسیاری از روحانیون، مقامات طراز اول و نهاد های وابسته به حکومت به انتقاد از موج گرانی ها پیوسته اند. گفته می شود حدود صد نفر از مدرسین و روحانیون قم طی نامه ای خطاب به خامنه ای، از سیاست های دولت رفسنجانی انتقاد کرده اند و این سیاست ها را عامل گرانی و تورم لجام گسیخته دانسته اند. آیت الله جنتی در نماز جمعه ۸ مهر ماه تهران از دولت خواست "بطور جدی" با گرانی مقابله کند. آیت الله مشکینی در دیدار با محمد علی بشارتی وزیر کشور نسبت به گرانی های زبان به انتقاد گشود.

انجمنهای اسلامی دانشجویی با صدور اطلاعیه ای وضع اقتصادی کشور را "خطرناک" خواندند و خواستار چاره جویی شدند. روزنامه جمهوری اسلامی گرانی بی بند و بار را نتیجه عدم احساس مسئولیت عده ای خواند که با اشغال پست های کلیدی ماموریت یافته اند منافع گروه های خاص را تأمین کنند. عباس عبیدی سردبیر روزنامه سلام در مقاله ای به نام "احساس رها شدن" نوشت مردم در دریای گرانی رها شده اند و هیچ پشتیبانی ندارند.

دولت وعده می دهد

هاشمی رفسنجانی که تا کنون منکر وجود گرانی و بحران اقتصادی بود، در نماز جمعه هفته گذشته در برابر موج فزاینده نارضایتی از گرانی ها، به صف انتقاد کنندگان پیوست و در یک سخنرانی تند و کیم

شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری کشور (۱۳۶۹ = ۱۰۰)

ارزش ریال ...

مجاز کاملاً را کد شده است، اما این وضع مانع از افزایش بهای ارزهای خارجی نشده است.

اواسط هفته گذشته هر دلار آمریکا ۲۸۲ تومان، مارک آلمان ۱۷۵ تومان، پوند انگلیس ۴۱۱ تومان و یکصد ین ژاپن ۲۶۸ تومان معامله می شد. قیمت طلا نیز افزایش یافت و هر سکه بهار آزادی ۲۷۵ هزار ریال مورد معامله قرار گرفت.

سقوط ارزش ریال در برابر ارزهای خارجی که افزایش بهای کالاها و خدمات مصرفی را نیز بدنبال داشت، نشانه موج تازه ای از بحران در اقتصاد کشور است که نتیجه سیاست های یکسال اخیر دولت در کاهش واردات از یکسو و حذف تدریجی سوبسیدها و توزیع کوبنی کالاها از سوی دیگر است. این سیاستها از یکسال پیش برای مقابله با تنگنای شدید ارزی و بحران مالی دولت به اجرا گذاشته شد. همان موقع بسیاری از کارشناسان پیش بینی می کردند تدابیری که حکومت برای مقابله با تنگنای مالی و ارزی اتخاذ کرده است، بزودی خود زاینده ی بحران دیگری خواهد شد که رکود فعالیتهای اقتصادی و افزایش نرخ تورم از عوارض آن خواهد بود. اکنون این پیش بینی به تحقق پیوسته است.

سابقه به "مال اندوزان حریص و عوامل سود جو ز الوصفت" آخطار کرد. رفسنجانی گفت او کسی است که جنگ را به پایان رسانده و ویرانی ها را آباد کرده و اکنون نیز کشور را نجات خواهد داد و جلو گرانی را خواهد گرفت. او از مردم خواست هر جا گرانی فروشی دیدند به مسئولین اطلاع دهند. چند ساعت پس از آن سخنرانی، خامنه ای در نامه ای خطاب به رفسنجانی زاویه خاطر سخنانش علیه گرانی و امید می دهد که به مردم داده است تشکر کرد.

سخنان رفسنجانی و عکس العمل فوری خامنه ای نشانگر تلاش گسترده ای است که بالاترین سران رژیم آغاز کرده اند تا نگرانی و روحیه اعتراضی در مردم را از بین ببرند و آنها را به بهبود اوضاع امیدوار سازند. در جهت همین تلاش دیگر مسئولین حکومتی و روزنامه های وابسته به آنها نیز تبلیغات پر دامنه ای را برای ایجاد اطمینان در مردم آغاز کرده اند و همه یکصد شده اند که سوبسیدها حذف نخواهد شد.

وعده های پی در پی مسئولان حکومتی در مورد اینکه سوبسیدها ادامه خواهد یافت و گرانی مهار خواهد شد. هیچگونه امید و اعتمادی ایجاد نکرده است. بجای تأمین نان در سفره ها تنها سیل وعده است که بسوی مردم سرازیر شده و همه کس می داند که این وعده ها فقط برای آن است که شورش و طغیان های بیشتر را به تعویق اندازند.

تخریب ...

ادامه از صفحه ۱

جهانی حقوق بشر به پایمال شدن چنین گستاخانه حقوق بشر از وظایف همه نیروهای دمکرات ایرانی است و باید پی گیرانه دنبال شود.

به ضمیمه اطلاعیه مطبوعاتی دفتر نمایندگی حزب دمکرات کردستان ایران، سندی نیز از تصمیمات مقامات جمهوری اسلامی در مورد تخریب روستاهای کردستان انتشار یافته است که در آن تصمیمات مسئولان محلی حکومت برای وادار ساختن مردم به تخلیه اجباری روستاها منعکس است. این نامه که مهر محرمانه خورده گزارش فرماندار سردشت به استاندار آذربایجان غربی است.

اعلامیه مشترک درباره

تخریب روستاهای مرزی کردستان ایران

مطابق خبر های رسیده جمهوری اسلامی دست به تخریب روستاهای مرزی کردستان و خالی کردن سکنه آنها زده است. بدنبال تخریب چهار روستای مرزی، اخیراً فرماندار شهرستان پانه، نمایندگانی از ساکنین ۱۷ روستای مرزی دیگر را حضاراً و به آنها اخطار نموده است که باید هر چه زود تر این روستاها را تخلیه نمایند. دفتر نمایندگی حزب دمکرات کردستان ایران، سند محرمانه ای از فرمانداری و رئیس شورای امنیت شهرستان سردشت را در اختیار مطبوعات و وسائل ارتباط جمعی بین المللی قرار داده است که این اقدام ضد بشری را تأیید می کند. ما بدین وسیله، شدیدا به این رفتار دولت جمهوری اسلامی اعتراض کرده و توقف فوری آن را خواستاریم. ما همه سازمانهای مدافع حقوق بشر و جامعه بین المللی را فرامی خوانیم تا با مراجعه به مقامات جمهوری اسلامی جلوی این اقدامات سرکوبگرانه را گرفته و به یاری مردم بی دفاع روستاهای کرد نشین بشتابند.

۹۴/۱۰/۷

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
حزب دمکراتیک مردم ایران
سازمان جمهوریخواهان ملی ایران

بازرگان: تلاش کردم خمینی را ...

ادامه از صفحه ۱

بازرگان تظاهرات "برائت از مشرکین" را که همه ساله - به استثنای امسال - توسط جمهوری اسلامی در مکه برپا می شود عملی بی پای در سنت می داند که بعد از تشکیل جمهوری اسلامی و به ابتکار خمینی ابداع شده و به همزیستی مسالمت آمیز و کشور لطمه زده است. در رابطه با نامه بازرگان،

مطبوعات رژیم واکنش های متفاوتی نشان داده اند. کیهان هوایی نامه بازرگان را دستاویز قرارداد و وی را به "عرب گرایی" و به زیر سوال بردن اساس حکومت اسلامی متهم ساخته است. کیهان هوایی نوشته است: "اتفاقاً مواردی را که شما به عنوان تخطی نظام جمهوری اسلامی از اسلام اصیل بیان می دارید از جمله امورد که بیشترین اطمینان در مورد انطباق آنها با قواعد و احکام

خوانده است. بازرگان در مورد تروریسم دولتی رژیم نوشته است: "خود من در سال ۱۹۸۲ در یکی گفتگوی خصوصی با آیت الله خمینی او را از استفاده از چنین وسائلی بر حذر داشتم و استدلال کردم که دشمنان ما که مخترع و تولید کننده این گونه وسائلند همواره از ما قویترند و دست بالا دارند." و در ادامه پیرامون گروگانگیری افزوده است: "عمل گروگانگیری که در سال اول انقلاب اسلامی در مورد پرسنل سفارت آمریکا در تهران صورت گرفت - اعم از آن که در آن زمان به جا و بیجا بوده باشد - کمترین ارتباطی با اسلام ندارد." بازرگان در دنباله نامه اش نوشته است: "چگونه می توان تهدیدها و اعمال قهر آمیزی را که در مسئله سلمان رشدی روی هم انباشته شده است توجیه کرد.

تصویر دروغین "اطلاعات بین المللی" از ایران

بیش از ۶ ماه است که چشم ایرانیان مقیم خارج از کشور، به جمال روزنامه "اطلاعات بین المللی" روشن شده است. این روزنامه تماماً در تهران تهیه و صفحه آرایی می شود و در دو مرکز لندن و نیویورک چاپ شده و روزانه در اروپا و آمریکا منتشر می گردد، از امکانات روزنامه نگاری بسیار پیشرفته برخوردار است و هزینه کلانی برای انتشارش صرف می شود.

"اطلاعات بین المللی" هدف خود را آگاهی ایرانیان مقیم خارج از کشور از اوضاع ایران و انعکاس بیطرفانه اخبار و حوادث کشور اعلام کرده است. در نزدیکی به ۱۰۰ شماره این روزنامه فقط خبر از پیشرفت های بی وقفه و موفقیت های بی دریغ اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی در میان است. "اطلاعات بین المللی" مملو است از مصاحبه ها، گزارشها و عکسهای از هنرمندان و نویسندگان که نمونه آنها در هیچ یک از روزنامه های دولتی دیگر نیست، مملو است از عکسهای که فضایی آرام و دل انگیز از آرامش رشک برانگیز مردم در تهران و ایران، در پارکها و در طبیعت به ذهن القا میکنند. براساس اخبار نوبت بخش و از تصمیمات و اقدامات حکومت در مورد پناهندگان و مهاجرین ایرانی در خارج از کشور، تجلیل از سیاستمداران و شخصیت هایی که در همان حال حکمرانان در تهران مراسم یادبود و بزرگداشت آنها را با چماق و چاقو برهم می زنند. . . . کسی که به اخبار و گزارشها و عکسهای این روزنامه باور کند، باید باور کند که در ایران از فقر دامن گستر، مفاسد گوناگون اجتماعی، نبود آزادی، سرکوب، آزار و اذیت روزمره مردم به هر بهانه و زندگی مشقت بار و اعصاب شکن خبری نیست. باید باور کند که ایران تحت رهبری حکومت اسلامی با سرعتی حیرت انگیز در شاهراه پیشرفت و تمدن و فرهنگ در حال حرکت است. و وظیفه اصلی این روزنامه نیز متقاعد ساختن ایرانیان خارج از کشور به همین تصویر غیرواقعی است.

روشهایی که "اطلاعات بین المللی" به کار می گیرد، با آنچه تا کنون در ذهن اکثر ایرانیان خارج از کشور از حکومت اسلامی وجود داشته، متفاوت است. تا پیش از آن "کیهان هوایی" نماینده رسمی و بیش از روزنامه مقیم خارج از کشور بوده است. چهره این هفته نامه چنان نفرت انگیز بود و هست که هیچگاه نتوانست اعتباری در خورد در میان ایرانیان مقیم خارج پیدا کند. این هفته نامه کار اصلی خود را دروغ و تهمت و جعل، فحاشی نسبت به مخالفین و دشمنی با هر ندای مخالف قرار داده است و در آزادی ستیزی، فرهنگ ستیزی و دشمنی با مهاجرین ایرانی هیچ کم نداشته است. خشم و کینه این هفته نامه نسبت به سازمانهای سیاسی مخالف رژیم به سطح ابذال رسیده است.

"اطلاعات بین المللی" با این روشها میانه ای ندارد و مبلغ خط و روش و سیاستهای دولت رفسنجانی است و برای این تبلیغ نیز روش و تجربه خود رئیس جمهور را به کار گرفته است: بزرگ کردن کارهای کوچک و سرپوش گذاشتن بر مشکلات بزرگ. دلسوزی برای فرهنگ و هنر و تمدن ایرانی، دامن زدن به حس وطنپرستی، غم خواری نسبت به ایرانیان مهاجر و پناهنده همه نیکوست، اشکال در توجه به این ارزشها و مسائل نیست، اشکال در آن است که از آنچه خوب و پسندیده است سوء استفاده می شود تا واقعیات تلخ جامعه ما پرده پوشی شود، سیاستهای ناشایسته ادامه یابد و خوشبختی و امید نسبت به جمهوری اسلامی ایجاد شود. در حکومت بسیاری معتقدند که با این شیوه ها بهتر می شود از نظام مستبد مذهبی پاسداری کرد.

موسسان "اطلاعات بین المللی" کمی دیر به فکر افتاده اند. هاشمی رفسنجانی که مبتکر و مبلغ آنچه که "اطلاعات بین المللی" می خواهد به ذهن ها القا کند بوده است، خود قافیه را باخته و به یک رئیس جمهور ضعیف، بی اختیار و بی آینده تبدیل شده است. آن دوران که بسیاری چشم امید به اصلاحات او دوخته بودند مدت ها است سپری شده است. اکنون کمتر کسی است که نداند اصلاحات ادعایی در جمهوری اسلامی همه شکست خورده است. "اطلاعات بین المللی" در زمانی که به میدان نجات امید و اعتماد به جمهوری اسلامی گذاشته است که دیگر کمتر کسی است باور کند تصویر "اطلاعات بین المللی" از ایران یک تصویر حتی نزدیک به واقعیت است.

هزاران نفر هنوز اسیرند

تهران: ۱۵ هزار اسیر جنگی در عراق داریم

بغداد: یک اسیر ایرانی هم نداریم. همه در جنگ کشته شده اند

اخیراً محمد علی نظران رئیس کمیسیون اسرای جنگی ایران اعلام داشت که براساس مدارک مستدل بیش از ۱۵ هزار نفر ایرانی در اردوگاههای مخفی رژیم بغداد نگهداری می شوند. به گفته وی عراق تعداد واقعی اسرای ایرانی را همواره پنهان نگاه داشته است. نظران گفت مقامات عراقی قبل از قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت، تنها به وجود ۱۳ هزار و ۶۰۰ اسیر ایرانی اعتراف کرده بودند، اما در زمان تبادل اسرای دو کشور در شهریور ۶۹ بیش از ۳۹ هزار نفر اسیر را آزاد کردند.

بدنبال بیانات محمد علی نظران، مقامات بغداد در روز ۱۱ مهرماه اعلام داشتند که حتی یک اسیر جنگی ایرانی در عراق وجود ندارد. آنها ادعای جمهوری اسلامی در مورد وجود ۱۵ هزار اسیر ایرانی را دروغ خواندند و مدعی

نامه اعتراضی سینماگران ایرانی علیه سانسور

روزنامه لیبراسیون که در پاریس منتشر می شود، در شماره ۱۴ کثیر خود اقدام به چاپ قسمت هایی از نامه سرگشاده ای کرده است که از طرف سینماگران ایرانی در سیمین سال جاری خطاب به روزنامه نگاران و دست اند کاران فستیوال های بین المللی چون کان، نانت و غیره نوشته شده و از فشار سانسور بر سینمای ایران پرده برمی دارد. در این نامه از بنیاد فارابی به عنوان عامل اصلی اختناق سینمایی نام برده شده است.

در بخش هایی از این نامه آمده است: "در دفتر سانسور بنیاد مسئله جالبی روبرو هستیم که در تاریخ سینما منحصر به فرد است و آن هم این که شخص نایبانی مسئول اصلی این دفتر می باشد. متن فیلم نامه ها برای وی خوانده و صحنه ها در حین نمایش تعریف می شوند. سپس او تصمیم می گیرد که فیلم اجازه نمایش دارد یا خیر."

بنیاد فارابی نه تنها فیلم نامه ها و فیلم ها را سانسور و حتی توقیف می کند، بلکه موافقی بسیار برای شرکت سینماگران ایرانی در فستیوال های بین المللی می تراشد.

روزنامه لیبراسیون که در پاریس منتشر می شود، در شماره ۱۴ کثیر خود اقدام به چاپ قسمت هایی از نامه سرگشاده ای کرده است که از طرف سینماگران ایرانی در سیمین سال جاری خطاب به روزنامه نگاران و دست اند کاران فستیوال های بین المللی چون کان، نانت و غیره نوشته شده و از فشار سانسور بر سینمای ایران پرده برمی دارد. در این نامه از بنیاد فارابی به عنوان عامل اصلی اختناق سینمایی نام برده شده است.

در بخش هایی از این نامه آمده است: "در دفتر سانسور بنیاد مسئله جالبی روبرو هستیم که در تاریخ سینما منحصر به فرد است و آن هم این که شخص نایبانی مسئول اصلی این دفتر می باشد. متن فیلم نامه ها برای وی خوانده و صحنه ها در حین نمایش تعریف می شوند. سپس او تصمیم می گیرد که فیلم اجازه نمایش دارد یا خیر."

بنیاد فارابی نه تنها فیلم نامه ها و فیلم ها را سانسور و حتی توقیف می کند، بلکه موافقی بسیار برای شرکت سینماگران ایرانی در فستیوال های بین المللی می تراشد.

بسیجیان در تهران مانور دادند

۳۴ گردان از نیروهای مقاومت بسیج بنام گردانهای عاشورا شامل ۱۴ هزار نفر از نخبگان بسیجی روز ۶ مهرماه در سطح شهر تهران مانور دادند. این مانور بر اساس طرح دفاعی تهران انجام شد. براساس این طرح، قرارگاه ثارالله مسئولیت برقراری امنیت شهر تهران را بر عهده گرفته است. طرح دفاعی تهران زیر نظر مستقیم خامنه ای تهیه شده و به تصویب او رسیده است.

فرمانده نیروی زمینی سپاه پاسداران نیز اعلام داشت که اجرای طرح جدید سازماندهی و هماهنگی نیروهای مقاومت بسیج و یگانهای رزم سپاه آغاز شده. هدف این طرح افزایش توان رزمی و دفاعی بسیج اعلام شد.

سرتیپ رحیمی: راه نجات کشور...

ادامه از صفحه ۱

شده است که بیانیه و نامه رحیمی به سرلشکر شهبازی بازتاب گسترده ای در یگانهای نیروهای مسلح داشته و شماری از افسران نیروهای سه گانه ارتش در تماس تلفنی با رحیمی از دفاع از پرستیژ افسران ارتش سپاسگذاری کرده اند.

مختصری در شرح حال رحیمی سرتیپ عزیزالله امیر رحیمی، ۷۵ ساله، فارغ التحصیل دانشکده افسری است که در زمان محمد رضا شاه مراحل نظامی را تا درجه سرهنگی پیمود و از اجودانهای لشکری محمد رضا شاه بود. او بجهت اختلافاتی که با شاه پیدا کرد بعد از ۲۸ مرداد سال ۳۲ بازنشسته شد. رحیمی بعد از راهی از زندان به نهضت ملی ایران پیوست و از اعضای رهبری نهضت آزادی که در زمان شاه

دولت آلمان: سفارت جمهوری اسلامی درین سازمانگرا عمل تروریستی است

اداره حفاظت از قانون اساسی (یکی از ارگانهای امنیتی) آلمان فدرال با انتشار گزارشی که در شماره اخیر هفته نامه "اشپیگل" چاپ شده است اعلام کرد جمهوری اسلامی شبکه گسترده ای از مراکز طراحی و اجرای ترور مخالفان سیاسی در برخی شهرهای آلمان ایجاد کرده است و سفارت جمهوری اسلامی در شهر بن مرکز آلمان فدرال وظیفه هماهنگی و هدایت عملیات تروریستی را بر عهده دارد.

این نخستین بار است که دولت آلمان رسماً به وجود فعالیت های تروریستی جمهوری اسلامی در خاک این کشور اعتراف می کند. اشمیت باوئر هماهنگ کننده سازمان های اطلاعاتی دولت هلموت کهل در دادگاه میخونوس - که به جریان ترور دکتر صادق

خبرنگار رژیم اظهارات شهود داد گاه برلین را به کنسول گری می داد

به دستور دادگاه این خبرنگار از یادداشت برداری منع شد

یک آلمانی که بعنوان خبرنگار خبرگزاری جمهوری اسلامی (ایرنا) از جلسات دادگاه میخونوس خبر تهیه می کرد، از سوی ریاست دادگاه از یادداشت برداری از اظهارات شهود منع شد. به گفته آقای "کوبش" رئیس دادگاه این ممنوعیت مانع از آن خواهد شد که وزارت اطلاعات ایران از جزئیات دقیق محاکمه میخونوس با خبر شود و او همه شاهدان از اینکه متن کامل اظهارات نشان به دست سازمان جاسوسی ایران بیفتد بر طرف خواهد گردید.

خبرنگار فوق که نامش فاش نشده - به نوشته روزنامه آلمانی

گرانی پیدامی کند...

ادامه از صفحه ۱

معیشتی در جامعه نگرانند. اما به جای چاره جویی های جدی به تبلیغات و عوام فریبی روی آورده اند. آخوند های تراز بالای حکومت و نمایندگان مجلس و مسئولان رژیم، اکنون زبان حال درد ورنج توده های مردم از فشارها و فلاکت موجود شده اند تا شاید از این طریق از التهاب بیشتر جامعه بکاهند و جلوی انفجارهای احتمالی را بگیرند. رئیس جمهور که تا پروژ ذره ای از اینکه "همه ی امور به سامان است و همه چیز روی خوشی" کوتاه نمی آمد، درباره ی وضعیت اوضاع زبان به اعتراف می گشاید و با "قاطعیت" اعلام می کند همه چیز را سرسومان خواهد داد و جلوی این گرانی را خواهد گرفت. خامنه ای و تمام سردمداران رژیم نیز با او همصدا بند و چنان سخن می گویند که گویی نه آنها، بلکه اشباح و ارواح مسئول این وضع و گرانی هستند!

اما وای این همدردی ها و وعده دادن ها، چنین پیداست که دولت و حکومت نه راهی و چاره ای برای مقابله با موج گرانی و معضلات اقتصادی کشور دارند و نه می خواهند دنبال چنین چیزی باشند. سیاست آنها ادامه ی همین وضع موجود و به عبارت روشن تر انتقال تمام بار بحران اقتصادی بر دوش توده های مردم است. در صدق این ادعا همین پس که درست هنگامی که مسئولان حکومت و دولت از گرانی و لزوم مهار آن و کاهش آلام مردم سخن می گویند، در مجلس بحث درباره ی حذف سوبسید نان و مواد سوختی است. برای مقابله با عوارض اجتماعی وضع موجود نیز راه شناخته شده توسط به قهر و سرکوب را در نظر دارند. اما عجیب و حتی بعید است که حکومتی که خود از دل توفان و شورش مردمی سر بر آورده، نهمه سرانجام راهی که در پیش گرفته به کجا خواهد انجامید.

حکومت درین پست کامل گرفتار آمده و در خود می چرخد، چرا که هیچ گاه و از جمله همان زمان که ظاهراً عزم بازسازی و اصلاح اقتصاد و جامعه را هم داشت، تذبذب و نخواست بپذیرد که مشکل مقدم و ریشه ای جامعه ایران قبل از آنکه اقتصادی باشد، مشکلی سیاسی است. حکومت تا زمانی که بر خیال باطل خویش است، همچنان دور خود خواهد چرخید. برای نجات اقتصاد کشور از سقوط و تلاشی کامل، باید همه امکانات ملی و بین المللی بسیج گردد و لازمه چنین امری قبل از همه یک تحول سیاسی است که شرایط را برای مشارکت همه گروه های سیاسی و اجتماعی و همه امکانات مالی و فکری و فنی کشور برای نجات از بحران و فلاکت کنونی آماده سازد.

هموطن انتظار یاری و حمایت دارند

روز ۱۵ سپتامبر یکسال پیش، یک هوایمای متعلق به روسیه، که از خاک جمهوری آذربایجان برخاسته بود، ریبوده شده و در نروژ زمین نشست. ریبندگان هواپیما سه نفر ایرانی بودند و با یک نارنجک هواپیما را به اسلر آوردند. آنها پس از تسلیم خود، تنها چیزی که گفتند این بود که چون حقوق بشر در ایران نقض می شود بخاطر نجات از ایران و برای گرفتن حق پناهندگی به نروژ آمده ایم. اینان هر سه اهل رضائیه (ارومیه) هستند و دو نفرشان مجرد و یکی متأهل است.

دادگاه های نروژ تاکنون ۲ بار رای به بازگرداندن آنان به روسیه داده اند. دادگاه سوم در این زمینه رای نهایی را صادر خواهد کرد. وزیر دادگستری اعلام کرده است آنان را به روسیه برمی گرداند، دولت روسیه نیز تقاضای استرداد آنان را کرده است.

سه ماه پیش در روزنامه ای مصاحبه ای از یک کشیش ۷۰ ساله منتشر شد که در آن به دفاع از حقوق انسانی این ۳ ایرانی برخاسته بود. پس از آن بود که تازه بسیاری متوجه سرنوشت دشوار این سه تن شدند. آنها دو برادرند به نامهای منصور و اینجه و فرهاد. اینجه و سومی پهلول مقدمی نام دارد. به گروه و حزب خاصی وابستگی ندارند. منصور

سال تحصیلی جدید برای دانشجویان آغاز شد

روز دوشنبه چهارم مهر با ورود ۲۵۰ هزار دانشجوی جدید به دانشگاه ها و مدارس عالی کشور سال تحصیلی جدید آغاز گردید. رفسنجانی رئیس جمهوری اسلامی در مراسم شروع سال تحصیلی، افزایش کمی دانشجویان و تلاش برای ارتقاء کیفی آموزش ها را از جمله اقدامات انجام شده در طول برنامه ای اول خواند.

بخش اول سخن او راست است. در سال های اخیر در پاسخ به تقاضای روز افزون جوانان برای ورود به دانشگاه ها که وجود یک میلیون شرکت کننده در کنکور نمود آست، دولت جمهوری اسلامی بی توجه به ظرفیت دانشگاه ها و

ولایتی در اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل

علی کبرولایتی وزیر خارجه ی جمهوری اسلامی که برای شرکت در اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد به نیویورک رفته بود، علاوه بر سخنرانی، دیدارهایی نیز با دیگر شرکت کنندگان در اجلاس از جمله بطروس غالی دبیر کل سازمان ملل متحد و وزیران خارجه ی کشورهای مختلف بعمل آورد.

در دیدار با داگلاس هرد وزیر خارجه ی انگلیس که بدنبال ماه ها تیرگی روابط بخاطر تماس های

ادامه از صفحه ۱

ورزشی به رقابت پرداخته اند. این بزرگترین جشنواره ورزشی قاره کهن ۱۵ روز ادامه خواهد داشت. پنج کشور ازبکستان، تاجیکستان، ترکمنستان، قرقیزستان و قزاقستان برای اولین بار در قالب تیم های مستقل در این بازی ها شرکت می کنند. تاکنون سه تیم چین، ژاپن و کره جنوبی بیشترین مدالها را درو کرده اند. تیم قزاقستان اعلام کرده بود که برای احراز حداقل مقام سوم پا به میدان بازی های می گذارد، اما این کشور آشکارا از سه غول ورزش آسیا عقب مانده و این در حالی است که چینی ها روزیبه روز برای نزدیکترین رقبا نیز دست نیافتنی تر می شوند. بزرگ ترین کاروان ورزشی شرکت کننده در بازی های متعلق به دو کشور چین و ژاپن و کوچک ترین کاروان متعلق به فلسطین است که شامل تنها یک نماینده از سوی کمیته المپیک این کشور می شود. دلیل عدم شرکت ورزشکاران فلسطین در دوازدهمین دوره بازی های آسیایی مسائل مالی عنوان شده است.

سمبل این بازی ها دو فاخته به نام های پوپو و کوکو هستند که دست در دست هم در حال پروازند. کاروان ورزشی ایران با ۲۳۶ ورزشکار در ۲۶ رشته شرکت کرد و متاسفانه تاکنون متحمل شکستهای بزرگ شده است.

فوتبال

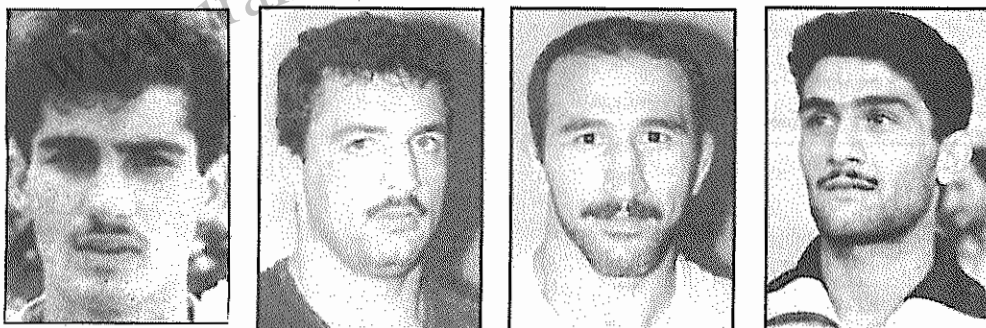
بزرگترین شکست را فوتبال ایران متحمل شد تیم ملی فوتبال

رویدادهای ورزشی

ورزشکاران ایران تاکنون ۵ مدال طلا به دست آورده اند

شکست تلخ فوتبال درخشش مدالهای طلا را کم رنگ کرد

از ۲۶ رشته ورزشی، در ۲۲ رشته ایران حرفی برای گفتن نداشته است

۴ تن از قهرمانان طلایی ایران: نادر رحمتی، علی اکبر نژاد، امیر رضا خدام (کشتی) و امیر زیا فرید خمانی (کاراته)

ایران که برای دفاع از عنوان قهرمانی خود به ژاپن رفته بود، در دوره مقدماتی حذف شد. پس از آن که تیم ایران در برابر دو تیم هم گروه خود بحرین و ترکمنستان به نتایج صفر بر صفر و یک بر یک دست یافت، میلیون ها ایرانی چشم به یک معجزه دوختند. اما این معجزه اتفاق نیفتاد. تیم ایران در مقابل تیم ملی چین با نتیجه یک بر صفر شکست خورد و همه امید های خود را از دست داد. پیروزی ۴ بر صفر در آخرین مسابقه در برابر یمن نیز ایران را نجات نداد. در پایان روز یکشنبه گذشته چهره ۸ تیم صعود کننده روشن شد. در دوره یک چهارم نهایی تیم های چین و عربستان، ترکمنستان و ازبکستان، کویت و امارات متحده عربی و بالاخره ژاپن و کره جنوبی رودر روی یکدیگر قرار گرفتند.

کشتی

تیم ملی کشتی آزاد ایران با پیروزی آغاز کرد و تا پایان روز یکشنبه که سرنوشت ۵ وزن روشن شد، ۵ مدال پر گردن قهرمانان ایرانی درخشید که ۳ تای آن طلائی بود. نادر رحمتی در ۴۸ کیلو، علی

و ابراهیم سعادت نژاد در ۷۶ کیلو به مدال نقره دست یافتند. علاوه بر این دو مدال برنز دیگر نیز در این رشته نصیب ورزشکاران ایرانی شد. نخستین مدال طلا را مازیار فرید خمانی به اردوی ایران آورد. وی در رشته کاراته کومیتسه انفرادی در وزن ۷۰ کیلوگرم با شکست دادن حرفان خود بر مدال طلا چنگ انداخت. آرش جوانشیر و سعید آشتیان در وزن های ۶۵ و ۷۵ کیلوگرم از رقبای خود شکست خوردند و به مدال نقره بسنده کردند.

ورزشهای رزمی

تیم ملی تکواندو ایران نیز چندین مدال بر جمع مدالهای ایران افزود. در وزن ۷۰ کیلوگرم فریبرز عسگری به مدال طلای آسیا دست یافت. فرزاد درخش در فرفوق ۸۳ کیلو

جدول مدالها در پایان روز هشتم

۱- چین	۷۱ طلا	۴۸ نقره	۱۷ برنز
۲- کره جنوبی	۳۱ طلا	۱۹ نقره	۳۰ برنز
۳- ژاپن	۲۸ طلا	۳۰ نقره	۲۹ برنز
۴- قزاقستان	۹ طلا	۱۱ نقره	۱۲ برنز
۵- ایران	۵ طلا	۷ نقره	۴ برنز

خبرهای کوتاه

کنترل مرزهای ایران برای طاعون

به دنبال انتشار اخبار مربوط به شیوع طاعون در هند یکی از مقامات وزارت بهداشت اعلام داشت که وزارت بهداشت مراقبت از تردد مسافران هوایی به کشورهای آلوده را افزایش می دهد. به گفته ی وی در هر هواپیما، در مسیر رفت و برگشت به کشور آلوده یک پزشک متخصص حضور خواهد یافت و تمام مسافران را از نظر وضعیت سلامتی کنترل می کند. وی اضافه کرد تمام افراد پس از بازگشت از مسافرت با ارائه ی نشانی دقیق تا شش روز تحت مراقبت خواهند بود. وی گفت به مبادی مرز زمینی نیز دستور داده شده چنانچه افراد مشکوک به بیماری طاعون را مشاهده کردند، اقدامات لازم را انجام دهند.

مهندس نعمت زاده وزیر صنایع شد

هاشمی رفسنجانی طی نامه ای مهندس نعمت زاده را جهت تصدی وزارت صنایع به مجلس شورای اسلامی معرفی کرد. این پیشنهاد بدنبال تصویب ادغام وزارتخانه های صنایع سنگین و صنایع و تشکیل وزارت صنایع در ۲۲ شهریور سال جاری در مجلس و براساس اصل ۱۳۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی صورت گرفته است. مجلس با ۱۲۷ رأی موافق و ۷۶ رأی مخالف و ۱۰ رأی ممتنع به نعمت زاده رأی اعتماد داد.

وزیر نیرو و استیضاح می شود

۱۵ تن از نمایندگان مجلس قصد دارند وزیر نیرو را استیضاح کنند. نحوه فروش شرکت آهاب، اخذ وامی از بانک جهانی توسط وزارت نیرو با "شرایطی خفت بار" و مشکلات چند پروژه آب رسانی از جمله موارد طرح شده در طرح استیضاح است.

دستگیری تماشاگران فوتبال در تهران

در پایان مسابقه فوتبال در تهران میان تیم های استقلال و "چوکای" بند انزلی، ورزشگاه آزادی شاهد درگیری تماشاگران با ماموران انتظامی بود. به نوشته مطبوعات تعدادی از تماشاگران مسابقه پس از شنیدن سوت پایان بازی به زمین بازی ریخته و صندلی های ورزشگاه را شکستند. دامنه تظاهرات در پی دخالت ماموران به محوطه پارکینگ ورزشگاه گسترش یافت و خساراتی به چند اتومبیل وارد شد. ماموران انتظامی تعدادی از تماشاگران را به بهانه برهم زدن نظم عمومی و وارد آوردن خسارت به اموال عمومی دستگیر کردند.

نزاع روستائیان پیرانشهر با ماموران انتظامی

روستای سیلوه در ۱۰ کیلومتری شمال پیرانشهر در آذربایجان غربی روز جمعه ۸ مهر ماه صحنه درگیری کشاورزان با ماموران انتظامی بود. درگیری هنگامی روی داد که ماموران انتظامی مانع ادامه فعالیت روستائیان بر روی زمین های بی شدند که دادگاه حکم استرداد آنها را به نفع خوانین صادر کرده است.

در این درگیری روستائیان با استفاده از بیبل و کلنگ و دیگر ابزار کشاورزی به مقابله با ماموران مسلح پرداختند. در جریان زد و خورد اهالی روستا با ماموران، دو نفر زخمی و ۱۳ تن دستگیر شدند. چندی پیش درگیری مشابهی در روستای نوزنگ در شمال شرقی پیرانشهر رخ داده بود. ناراضا بیتی کشاورزان در منطقه یاد شده وسایل بر مناطق مرزی با اجرای سیاست استرداد زمین ها شدت یافته و حضور خوانین جوانا امنی را تشدید کرده است.

یزدی: کبوترها رانکشته ایم

آیت الله یزدی رئیس قوه ی قضائیه واکنش آمریکاراد رقبالی کشتار کبوتران در ایران، یک حرکت ناستجیده خواند و گفت: اگر یک فرد غیر معقول بدون مجوز چند کبوتر را کشته باشد، نباید آن را یک کلاغ چهل کلاغ کرد تا سرپوشی برای کشتار انسان ها بشود که بنام حقوق بشر در هائیتی انجام می گیرد.

اودر ادامه گفت: در اسلام نسبت به کبوتر سفارش شده است و مردم ما از نظر فرهنگی کبوتر را سمبل آزادی می شناسند و اگر آمریکا کمی دقت می کرد می فهمید که در ایران شهادت را با پرواز کردن کبوتران سفید ترسیم می کنند و اما کن مقدس محل امن و آسایش کبوتران است.

اعتبار گذرنامه های جدید ۱۰ سال است

با اصلاح قانون گذرنامه مصوب سال ۱۳۵۱ بعد از این اعتبار گذرنامه های جدید از تاریخ صدور و ۵ سال خواهد بود برای یک دوره ۵ ساله دیگر قابل تمدید است. براساس این قانون گذرنامه هایی که تا تاریخ تصویب این قانون اعتبار ۳ ساله ی آنها خاتمه نیافته است تا پایان مدت مذکور معتبر خواهند بود.

صادرات کتاب به خارج به مجوز نیاز ندارد

معاون امور فرهنگی وزارت ارشاد اعلام داشت که صادرات کتاب بدون دخالت وزارت ارشاد صورت می گیرد و احتیاجی به مجوز ندارد. وی گفت که برای حمایت از ناشران در سال جاری ۷۰۰ میلیون تومان به ناشران استان تهران وام داده می شود. وی حداکثر پرداخت وام را به ناشران برگزیده ۱۳ میلیون تومان ذکر کرد. وی افزود کار اعطای وام به متقاضیان با در نظر گرفتن اولویت هایی از جمله تعداد آثار چاپی، موضوع کتاب ویرندگان کتاب سال انجام خواهد گرفت.

گزارش بانک جهانی از سقوط رشد اقتصادی ایران

بانک جهانی در تازه‌ترین گزارشی که درباره تولید ناخالص داخلی ۸ کشور خاورمیانه و شمال آفریقا انتشار داد، اعلام کرده است، رشد تولید ناخالص داخلی ایران از ۱۰/۵ درصد در سال ۱۹۹۱ به ۳ درصد در سال ۱۹۹۳ سقوط کرده است.

رشد تولید ناخالص در هشت کشور مورد بررسی بانک جهانی در سال ۱۹۹۳ حدود ۱/۵ درصد بوده است که در مقایسه با میانگین رشد

بانک جهانی در تازه‌ترین گزارشی که درباره تولید ناخالص داخلی ۸ کشور خاورمیانه و شمال آفریقا انتشار داد، اعلام کرده است، رشد تولید ناخالص داخلی ایران از ۱۰/۵ درصد در سال ۱۹۹۱ به ۳ درصد در سال ۱۹۹۳ سقوط کرده است.

رشد تولید ناخالص در هشت کشور مورد بررسی بانک جهانی در سال ۱۹۹۳ حدود ۱/۵ درصد بوده است که در مقایسه با میانگین رشد

بانک جهانی در تازه‌ترین گزارشی که درباره تولید ناخالص داخلی ۸ کشور خاورمیانه و شمال آفریقا انتشار داد، اعلام کرده است، رشد تولید ناخالص داخلی ایران از ۱۰/۵ درصد در سال ۱۹۹۱ به ۳ درصد در سال ۱۹۹۳ سقوط کرده است.

رشد تولید ناخالص در هشت کشور مورد بررسی بانک جهانی در سال ۱۹۹۳ حدود ۱/۵ درصد بوده است که در مقایسه با میانگین رشد

چگونگی بازپرداخت بدهی‌های معوقه جمهوری اسلامی در یک دوره ۶ ساله

در ۶ سال آینده رژیم اسلامی بابت بدهی‌های عقب افتاده خود ۳ میلیارد و ۱۲۰ میلیون دلار بهره خواهد پرداخت

بازپرداخت‌های سال ۱۹۹۳ و ۵۰۰ میلیون دلار بهره واصل دیون میان مدت و درازمدت قبلی.

سال ۱۹۹۵ - مجموع پرداختها یک میلیارد و ۶۰۰ میلیون دلار شامل ۷۰۰ میلیون دلار بهره بدهی ۱۰ میلیارد دلار بدهی، ۲۰۰ میلیون دلار تراز کوتاه مدت تمدید مهلت بازپرداخت‌های سال ۱۹۹۳ و ۷۰۰ میلیون دلار بهره واصل دیون میان مدت و درازمدت قبلی.

سال ۱۹۹۶ - مجموع پرداختها ۴ میلیارد و ۲۰۰ میلیون دلار، شامل ۷۰۰ میلیون دلار بهره ۱۰ میلیارد دلار بدهی، ۲/۵ میلیارد دلار از اصل بدهی ده میلیارد دلار و یک میلیارد دلار بهره واصل دیون میان مدت و درازمدت قبلی.

سال ۱۹۹۷ - مجموع پرداختها ۴ میلیارد و ۱۰۰ میلیون دلار شامل ۵۰۰ میلیون دلار بهره واصل دیون میان مدت و درازمدت قبلی، دو میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار از اصل وام ده میلیارد دلار و یک میلیارد و ۱۰۰ میلیون دلار بهره واصل دیون میان مدت و درازمدت قبلی.

سال ۱۹۹۸ - مجموع پرداختها سه میلیارد و ۸۵۰ میلیون دلار، شامل ۲۵۰ میلیون دلار بهره بدهی ۵ میلیارد دلار، ۲/۵ میلیارد دلار از اصل بدهی ۱۰ میلیارد دلار و یک میلیارد دلار بهره واصل دیون میان مدت و درازمدت قبلی.

سال ۱۹۹۹ - مجموع پرداختها ۳ میلیارد و ۵۷۰ میلیون دلار، شامل ۱۷۰ میلیون دلار بهره بدهی ۲/۵ میلیارد دلار باقی مانده از اصل ۱۰ میلیارد دلار بدهی و ۹۰۰ میلیون دلار بهره واصل دیون میان مدت و درازمدت قبلی.

سال ۲۰۰۰ - مجموع پرداختها

نشریه مید (چاپ لندن) جزئیات زمان بندی بازپرداخت بدهی‌های خارجی جمهوری اسلامی را که با طرفهای طلبکار حکومت ایران مورد توافق قرار گرفته، اعلام کرده است. این بدهی‌ها که در یک دوره ۶ ساله بازپرداخت خواهد شد، شامل آن دسته از بدهی‌های خارجی دولت اسلامی است که مهلت بازپرداخت آنها فراموش شده و در توافق با طرفهای خارجی مجدداً زمان بندی شده است.

بنا به این گزارش، میزان بدهی‌های جمهوری اسلامی بابت واردات از آلمان، ایتالیا، اتریش، سوئیس، فرانسه، دانمارک، هلند، اسپانیا، بلژیک، سوئد و انگلیس که به تعویق افتاده، ۸ میلیارد دلار است که با افزودن طلبکاران بخش خصوصی و سایر بدهی‌ها به ۱۰ میلیارد دلار می‌رسد. این گزارش در مطبوعات تهران از جمله روزنامه رسالت ارگان گروه‌های غالب در حکومت اسلامی نیز به چاپ رسیده است. یادآوری می‌شود که ۱۰ میلیارد دلار بدهی عقب افتاده فوق بدهی‌های کوتاه مدت جمهوری اسلامی بود که طی دو سال گذشته نتوانسته است آنها را بازپرداخت نماید. بازپرداخت این بدهی‌ها طی سالهای ۱۹۹۴ تا ۲۰۰۰ به شرح زیر است:

سال ۱۹۹۴ - مجموع پرداختها ۳ میلیارد و ۵۰۰ میلیون دلار شامل یک میلیارد دلار بهره و بدهی‌های کوچک، ۷۰۰ میلیون دلار بهره واصل دیون میان مدت و درازمدت قبلی، یک میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار تراز کوتاه مدت تمدید مهلت

صندوق بین المللی پول: دوره رونق اقتصاد جهانی شروع شده است

پیش بینی حد رشد کشورهای مختلف در سالهای ۹۵ - ۱۹۹۴

درصد بوده و در سال آتی منتهای یک درصد خواهد بود. در میان این کشورها روسیه با ۱۲ درصد رشد منفی در سال ۹۳ و ۱۲ درصد رشد منفی در سال ۹۴ بدترین اوضاع را در تمام جهان خواهد داشت.

گزارش صندوق بین المللی پول اضافه می‌کند طی سال آتی قیمت نفت ثابت و در حدود ۱۵ دلار در هر بشکه خواهد بود. اما بهای سایر کالاها افزایش قابل ملاحظه‌ای خواهد داشت.

نرخ تورم کشورهای صنعتی حدود ۲/۵ درصد، کشورهای رشد یابنده برای امسال ۲۷ درصد و سال آتی ۱۳ درصد پیش بینی می‌شود. نرخ تورم در روسیه و متحدین سابق در سال ۹۳ حدود ۶۸۳ درصد و در سال ۹۴ برابر ۳۳۰ درصد و در سال آتی ۸۹ درصد است.

المللی پول، کشورهای صنعتی طی امسال و سال آتی بطور متوسط ۲/۷ درصد رشد خواهند داشت، که بالاترین آن متعلق به آمریکا (۳/۹ درصد) و کمترین آن متعلق به ژاپن است.

در جمع کشورهای رشد یابنده، کشورهای آسیای جنوب شرقی سریع‌ترین رشد (حدود ۸ درصد) برخوردار خواهند بود. اما این رقم شامل خاورمیانه نیست. در خاورمیانه رشدی بیش از ۲/۵ درصد برای سال آتی پیش بینی می‌شود. بدترین اوضاع را در چشم انداز نزدیک کشورهای سوسیالیستی سابق خواهند داشت. اقتصاد این کشورها همچنان به سقوط خود ادامه می‌دهند. کاهش تولیدات این کشورها در سال ۹۳ برابر منتهای ۹ درصد، در سال ۹۴ برابر منتهای ۸/۳

صندوق بین المللی پول در ماه گذشته چشم انداز وضع اقتصاد جهانی را طی گزارشی انتشار داده و پیش بینی کرده است که اقتصاد جهانی در سال جاری معادل ۳/۱ درصد و در سال آتی ۳/۶ درصد رشد داشته باشد. این ارقام با گزارش ۶ ماه قبل این صندوق که رشد سال ۹۴ را ۱/۱٪ و سال ۹۵ منتهای ۲٪ پیش بینی کرده بود، تفاوت فاحش دارد.

علت اصلی تفاوت پیش بینی‌ها آنست که هم اکنون که به پایان سال ۹۴ نزدیک می‌شویم، بر خلاف انتظار قبلی دوره رکود پیشین پایان یافته و مهاجست که روند رشد تولید کل جهان ادامه دارد. دوره رکود اخیر طولانی‌ترین و سنگین‌ترین دوره رکود در تمام دوران پس از جنگ بوده است.

مطابق گزارش صندوق بین

در حدود ۸۰۰ میلیون دلار شامل بهره واصل بدهی‌های درازمدت قبلی. بنا به گزارش نشریه مید بر اساس زمان بندی جدید دولت ایران از سال ۹۶ تا ۹۹ سالانه ۲/۵ میلیارد دلار از بدهی ده میلیارد دلاری کوتاه مدت خود را که به تعویق افتاده است، پرداخت خواهد کرد و بابت تمدید مهلت این بدهی طی ۶ سال آینده ۳ میلیارد و ۱۲۰ میلیون دلار بهره خواهد پرداخت. مید در گزارش خود می‌افزاید که بازپرداخت بدهی هر ساله بین ۲۰ تا ۲۵ درصد از درآمدهای نفتی ایران را خواهد بلعید. مید در تصویری از اقتصاد ایران نوشته است: تصویر اقتصاد ایران بکلی تیره و تاریک است. سرمایه گذاری‌های صنعتی سالهای ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۲ اکنون به ثمر نرسیده است و تولید کشاورزی نیز رو به افزایش است.

ولی مردم ایران پس از ۱۵ سال سختی، مشقت و ناامنی به چیزی بیش از "مدیریت بحران" نیاز دارند. مردم عادی شرایط بسیار سختی را می‌گذرانند. نرخ تورم طی یک سال گذشته بیش از ۵۰ درصد بوده است. نرخ بیکاری بین نرخ رسمی ۱۱ درصد و نرخ غیر رسمی ۲۵ درصد است.

مید در ادامه گزارش خود می‌نویسد: خطرات بالقوه‌ای که دولت را تهدید می‌کند، اکنون کم و بیش خود را نمایان ساخته است. نمونه آن شورش خیابانی اخیر در قزوین است که ظاهراً اعتراض به عدم تصویب لایحه "استان شدن" قزوین از سوی مجلس بود. ولی به نظر می‌رسد عامل دیگری برای این "بها" ها وجود داشت که مردم را به خیابانها ریخت.

اخبار بیش از سه برابر سهم شمال در این رشد بوده است. سهمی که جنوب در تجارت بین المللی طی دهه آتی بر عهده می‌گیرد با آنچه که توافقات اخیر گات در اوگوته بر آن مبتنی بود تفاوت بسیار خواهد داشت. چین و هند، آژانتین و برزیل و مکزیک و کشورهای حوزه آسیای جنوب شرقی هم اکنون نیز در تجارت بین المللی سهمی دارند که شمال به هیچ وجه دیگر قادر به نادیده گرفتن آن نیست.

به سران ۷ کشور صنعتی عمده در کنفرانس اخیر ناپل پیشنهاد شده بود که رسالت صندوق و بانک را مورد تجدید نظر اساسی قرار دهند. اما هنوز هیچ طرح معینی وجود ندارد نه تهیه آن پیگیرانه دنبال می‌شود. اختصاص ۵۰ میلیارد بیشتر برای تنخواه صندوق تنها - تازه گزیر بار برون - یک اقدام منفرد است که تاثیر آن حدا کثرا نیست که در دو سه ساله‌ی آتی، که اقتصاد جهانی در دوره رونق را دارد، بدهی‌های روزافزون جنوب خلل عمده‌ای در آن وارد نکند.

در آستانه‌ی ۵۰ سالگی بانک جهانی و صندوق بین المللی پول، به نظرمی‌رسد برای جلوگیری از رشد بحران در اقتصاد جهانی، باید جهان - نه تنها شمال یا تنها جنوب - طرحی خود قرار دهد. طرحی که جلوگیری از گسترش شکاف بین شمال و جنوب، سهم غیر قابل انکار و رشد یابنده جنوب در اقتصاد جهانی و لذا تجدید نظر اساسی در سمت و نظام تصمیم‌گیری‌ها و سیاست‌گذاری‌ها برای اقتصاد بین المللی یا بدتر مرکز توجه آن باشد.

اغلب با شکست مواجه شدند و ساختارهای سنتی و کشاورزی این جوامع تخریب شد بی آنکه جایگزینی نوینی صورت گیرد. انباشت بدهی‌های کلان این جوامع، محصول این دوره (دهه ۷۰ و ۸۰) فعالیت این دو موسسه مالی جهانی است. در این دوره مسئله اصلی برای گردانندگان بانک جهانی و صندوق بین المللی پول این بود که انباشت بدهی‌های کلان کشورهای

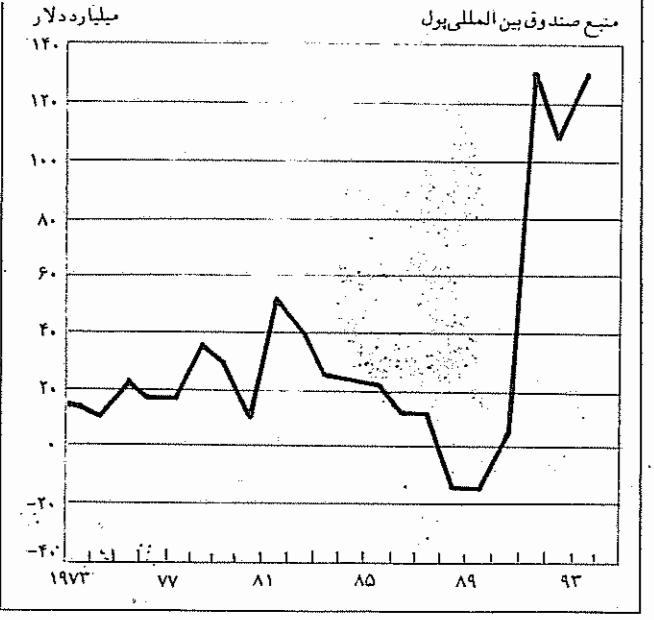
رشد یابنده به ورشکستگی کامل این کشورها و از بین رفتن امکان بازپرداخت آنها و یا به وقوع انقلا یات بسود شرق منجر نشود. جنگ سرد عامل بسیار مهمی بود که غرب را وادار می‌کرد روند خروج هتکف سرمایه از جهان سوم با تأمین اعتبارات متقابل تا حدودی جبران شود. اما این احتیاط کار بی‌اثر پس از فروپاشی بلوک شرق از بین رفت و روند خروج سرمایه از کشورهای جهان سوم شدت گرفت. نمودار زیر بخوبی نشان می‌دهد که از سال ۸۹ به بعد به یکباره حجم خروج سرمایه از کشورهای جهان سوم به ده برابر متوسط دوده قبل رسیده است. این نمودار نشان می‌دهد که در سالهای اوج ریگانسیم (دهه ۸۰) حتی روند انتقال سرمایه معکوس بوده است.

در شرایط پس از جنگ سرد دیگر انگیزه‌ها همان انگیزه‌های سابق نیست. امروز این اهمیت خود کشورهای رشد یابنده در اقتصاد جهانی است که می‌تواند شمال را در زمینه رسیدن به توافق با آنان به صرافت وادارد. متوسط رشد تولید ناخالص جنوب طی سه دهه اخیر بیش از دو برابر رشد شمال و سهم آن در رشد تجارت بین المللی طی دهه

مهمترین مساله جهان شکاف میان شمال و جنوب

المللی پول و بانک جهانی برای ادغام کشورهای رشد یابنده در سیستم جهانی سرمایه‌داری و ایجاد بازارهای وسیع برای کشورهای صنعتی، اعطای وام به این کشورها را آغاز کرد و طرحها و پروژه‌هایی نیز

نمودار تغییرات انتقال سرمایه از کشورهای جهان سوم به کشورهای پیشرفته متبع صندوق بین المللی پول

حلی پیدا کنند. در همین راستا بود که "بانک جهانی برای بازسازی و توسعه" و "صندوق بین المللی پول" بنیانگذاری شدند. بانک جهانی ابتدا فعالیت و اعتبارات خود را بر روی بازسازی کشورهای اروپایی در دوران پس از جنگ متمرکز کرد و

کشورهایی همچون هلند، دانمارک، فرانسه، لوکزامبورگ و ... به دریافت کننده اصلی وام از این بانک بدل شدند، این در حالی بود که بخاطر شروع جنگ سرد و دو قطبی شدن جهان رهبری بانک که پیش از همه زیر نفوذ آمریکا بود به درخواست‌های مکرر کشورهای همجوار چکسلواکی و لهستان برای دریافت وام جواب منفی می‌داد. صندوق بین المللی پول نیز که تا آغاز سالهای ۱۹۷۲ در تنظیم نظام پول جهانی نقش کمابیش مؤثری داشت به انصراف دولت آمریکا در سال ۱۹۷۲

از قرار دادن طلا بعنوان پشتوانه دلار و شتاب گرفتن نرخ ارزهای بین المللی، اهمیت خود را از دست داد و بانک‌های مرکزی کشورهای عمده صنعتی با همکاری میان خود قسماً عهده دار وظایف آن شدند.

پس از تثبیت اقتصاد کشورهای صنعتی پیشرفته دیگر نیازی به مداخله یک صندوق بین المللی برای مهار نوسانات شدید نرخ ارزها و فروریزی سیستم تجارت بین المللی وجود نداشت. بدون این مداخله‌ها نیز سیستم پولی بین المللی می‌توانست به حیات خود ادامه دهد.

در دوران تازه که با شروع دوران پس از استعمارزدایی و پیدائی و گسترش مفهوم کشورهای رشد یابنده مصادف بود، صندوق بین

۵۰ سال پس از کنفرانس "برتون وودز" و تاسیس نظام پولی بین المللی، رئیس صندوق بین المللی پول برای اولین بار اعلام کرد که حاضر نیست وظایف خود را تابع منافع کشورهای صنعتی کند و بزرگ جهان نماید.

"ژان میشل کام دسو" رئیس صندوق بین المللی پول در کنفرانس نوبتی این صندوق که هفته گذشته در مادرید و همزمان با پنجاهمین سال تاسیس این موسسه تشکیل شده بود، در کنار کشورهای رشد یابنده به زعامت برزیل و هند قرار گرفت و اعلام نمود که اگر ۷ کشور صنعتی جهان تنخواه صندوق را ۵۰ میلیارد دلار اضافه نکنند، بحران در اقتصاد جهانی شدت خواهد گرفت. این پول صرف افزایش حق برداشت ویژه کشورهای آتی که با تراز منفی موازنه پرداختها مواجه هستند، خواهد شد. اما آمریکا، انگلیس و آلمان قاطعانه این درخواست را رد کردند و کنفرانس عملاً به بن بست رسید. استدلال رئیس صندوق و کشورهای رشد یابنده آنست که از اواخر دهه ۸۰ به بعد اوضاع جهان بکلی دگرگون شده و نقش صندوق بین المللی پول نیز یابنده اساساً دگرگون شود.

در فاصله جولای تا اکتبر ۱۹۴۴ در برتون وودز (واقع در ایالت نیو همپشایر آمریکا) نمایندگان مالی، بانکی، سیاسی و اقتصادی ۴۴ کشور جهان گرد آمدند تا برای ثبات و نظم اقتصاد جهانی و بازارهای مالی چاره‌ای بیابند. در جهت جلوگیری از بحرانهای غیر متریقه همچون بحران اقتصادی ۱۹۲۹ راه

نویسندگی در زندان راحترازهرجای

دیگری است

این عنوان نوشتار گزارش گونه ای است که پترشوت، نویسنده آلمانی، از دیدار اخیر خود از ایران تهیه کرده و در نشریه "دی تسایت" (۳۰ سپتامبر) به چاپ رسانده است. پترشوت در گزارش خود به بحث های جاری در مجلات و محافل فرهنگی - هنری ایران در مورد تجدید فعالیت کانون نویسندگان ایران پرداخته و در این رابطه نظرات نویسندگانی همچون محمود دولت آبادی شاملو... و نیز نویسندگان مهاجری همچون حسین دولت آبادی و محمود فلکی را بازتاب داده است. شوت با اشاره به رونق آثار نویسندگان معروف آلمان در ایران به ویژه از محبوبیت هاینریش پل نویسنده رادیکال و آزادخواه آلمان در جامعه کتابخوانان ایران و اعجاب آنان از انتقاد پل از قدرتمندان داخلی و خارجی یاد می کند. به گفته شوت نویسندگان ایرانی آرزو دارند که در صورت تجدید فعالیت کانون نویسندگان یک هاینریش پل ایرانی در اس آن قرار گیرد. نویسنده گزارش سپس از قول دولت آبادی و شاملو می نویسد که آنها تجدید فعالیت کانون را در صورتی که به تغییر مبانی و اصول دمکراتیک آن مطابق خواست رژیم و محروم کردن نویسندگان مهاجر از عضویت در آن منجر شود، مردود می شمارند. شوت سپس نقطه نظرات حسین دولت آبادی یکی از دبیران کانون نویسندگان ایران (در تبعید) را نقل می کند که بحث جاری در مورد احیای فعالیت کانون نویسندگان را فرصتی برای رژیم در جهت ارائه سیمای لیبرال از خود و انحراف افکار عمومی از ماجرای فتوای قتل رشدی می داند. محمود فلکی مسئله کانون نویسندگان را از زاویه دیگری می نگرد. او با ارجح شمردن اصلاحات دمکراتیک تدریجی و مسالمت آمیز بر یک انقلاب جدید معتقد است که کانون نویسندگان می تواند در تدارک این روند نقش برجسته ای ایفا کند.

مقاله "دی تسایت" سپس به دشواریها و معضلات نویسندگی و چاپ و نشر کتاب و مطبوعات در ایران می پردازد و کارشکنی های جور و اجور رژیم در این رابطه را بر می شمرد. عدم تامین مالی، جانی و حقوقی نویسندگان نیز یکی دیگر از موضوعات مقاله است. در این زمینه گفته محمود به آذین نقل می شود که عنوان مقاله نیز از آن برگرفته شده است: "حقیقت آن است که نویسندگی در زندان راحترازهرجای جای دیگری است. آنجا آدم هر روز صبح قلم و کاغذ دریافت می کند و می تواند کار خود را شروع کند. در خانه اما نوشتن صدبار دشوارتر است. یک روز برف نیست و لاجرم ماشین تحریر بیلا استفاده می شود، فردان و آبی برای خوردن ندارم و روز بعد تریه عبث چشم براه نامه ای از انتشاراتی و یا وزارت ارشاد می مانی، و بعد که دوباره پشت میز تحریر می نشینی می بینی که نوار ماشین تحریر فرسوده شده و آهی هم در بساطت نیست که آن را تعویض کنی. این وضع از زمان حافظ تا کتون کمتر تغییر کرده است. در اروپا شاعران به دانشگاه ها و آکادمی ها می روند تا بر دانش خود بیافزایند، اما شاعران ما روانه زندان می شوند."

پاسخ رضا علامه زاده به سوالات "کار" سینمای ایران رشد طبیعی اش را از سر گرفته است

بیشتر سینمای ایران در سطح جهانی شده است؟

۳- رژیم به رغم اعمال سانسور گسترده و کارشکنی در تولید و نمایش بسیاری از فیلمهایی که در جشنواره های جهانی به نمایش درآمده اند، ستایش و تجلیل جهانی از فیلمها را به حساب سیاست های فرهنگی خود می گذارد و از آن سوء استفاده تبلیغاتی می کند. چگونه می توان جلوی چنین سوء استفاده هایی را سد نمود؟

پاسخهای رضا علامه زاده سینماگر برجسته ایرانی را در این شماره نشریه می خوانید. علامه زاده که در سالهای اخیر فیلمهای "میهمانان هتل آستوریا" و "چند جمله ساده" را از او دیده بودیم، اینک مشغول نمایش آخرین ساخته خود با نام "جنایت مقدس" در اروپا و آمریکا است. این فیلم روایتی تصویری و افشاگرانه از فعالیت های تروریستی رژیم در خارج از کشور است.

موفقیت نسبی سینمای ایران این سؤال را به ذهن خطور می دهد که چگونه در شرایط سانسور و اختناق سینماگرایان می تواند فیلمهایی در خور اعتنا بیافریند. این فیلمها با توجه به موانع و فشارهای رسمی و غیر رسمی تا چه حد با تابلوگر و مسائلی جامعه امروز ایران هستند. ما این سؤالها و برخی سؤالهای مشابه را با یکی از سینماگران فعال ایرانی در خارج از کشور که قابل دسترس بود در میان نهادیم و از آنها پرسیده ایم:

۱- آیا ستایش و تجلیل از سینمای ایران در جشنواره های سالهای اخیر نشانگر تحولی کیفی در سینمای ایران است؟ اگر پاسخ مثبت است چند و چون این تحولات چیست؟

۲- آیا می توان گفت که سینماگرایان برای گریز از سانسور به استفاده هرچه بیشتر از ایماژ و کاربرد هرچه کمتر دیالوگ برای بیان نظرات و حرفهای خود روی آورده است و همین امر سبب درک پذیری

دوستان گرامی نشریه کار،

با سلام پاسخ پرسشهای شما را تا آنجا که می توانم به اختصار خواهم داد.

۱) سینما به طور کل، هنری جوان است و سینمای ایران هنوز می گذراند. همچون هر پدیده بالنده، هنر سینما در ایران نیز رشد طبیعی قابل پیگیری و ردیابی دارد. نیمه دوم دهه چهل و دوره هفت ساله دهه پنجاه تا پیش از وقوع انقلاب را می توانم سالهای نوجوانی هنر سینما بنامم که پرداختن به جزئیات آن وقت کافی طلب می کند. تحول در سینمای ایران عملاً در همان سالهای گذار از کودکی به نوجوانی روی داد و اتفاقاً جشنواره های جهانی نیز توجه ویژه ای به آن کردند. موفقیت فیلمهای مهرجویی، شهید ثالث، تقوایی و کیمیایی مربوط به همان دوران است. آنچه اما در انقلاب اتفاق افتاد این بود که روند طبیعی رشد این نوجوان به یکباره بریده شد و نزدیک به یک دهه به بیراهه رانده شد؛ بیراهه ای به نام سینمای اسلامی که در تشریح و در عمل بی پایگی و عدم اصالتش را به اثبات رساند. (برای اطلاع از چند و چون پیشبرد این سیاست که سینمای ایران را یک دهه به انحراف کشانید و سیاهه ننگینی از فیلمفارسی های اسلامی به کارنامه نه چندان درخشان سینمای پیش از انقلاب افزود، رجوع کنید به کتاب سراب سینمای اسلامی به همین قلم.)

مخملیاف. او که خود تئورسین و مجری تئوری من در آوردی سینمای اسلامی بود تا از این سینمای دروغین فاصله نگرفت و به مسیر رشد واقعی سینما نزدیک نشد، هرگز به عنوان یک سینماگر جدی مطرح نشد.

نتیجه اینکه مقامات رژیم اسلامی که در هر چه ضعیف باشند در دروغپردازی و وقاحت سرآمد رژیمهای خود کامه اند موفقیتهای سینماگران ایرانی را به حساب سیاستهای به قول خودشان ارشادی فرهنگ و هنر جا زدند. و بیجاست بگویم که اگر مخالفین این رژیم در خارج از کشور کمی آگاهی و احساس مسئولیت میداشتند رژیم اسلامی به راحتی نمی توانست این دروغ بزرگ را جابجا نندازد. به مدام امدادهای غیبی انجمن های فرهنگی ایرانیان و نشریات منتشره در خارج که به انگیزه مبارزه با رژیم اسلامی فعالیت می کنند متأسفانه به این توطئه فرهنگی، ناآگاهانه، کمک های اعجاب آور کردند!

۲) اگر این برداشت در سینمای پیش از انقلاب درست بود که به اعتقاد من تا حدودی بود در سینمای پس از انقلاب ابداً محلی از اعراب ندارد. سینماگران آگاه ایرانی چنان در چهارچوب سانسور اسیرند که به هر موضوعی می اندیشند جز به موضوعات ممنوع. همینقدر که آنها قادرند به موضوعات مورد علاقه رژیم مثل امدادهای غیبی و ارزش خیرات و مبرات و ارزش والای شهادت در جبهه ها و جزاینها، که در واقع محتوای سینمای اسلامی دهه اول را تشکیل می داد، نپردازند خود به اندازه کافی مشکل آفرین و مبارزه جویانه تلقی می شود. هیچکس نمی تواند فیلمی به من نشان دهد که در آن به شکل مستقیم یا به زبان تمثیل و سمبلیک به مشکلات اساسی مردم در ایران اسلامی اشاره شده و یا از این وان سیاست اساسی رژیم انتقاد کرده باشد. مراحل چهارگانه سانسور اسلامی در سینما، یعنی

بررسی فیلمنامه، بررسی صلاحیت درست اندرکاران فیلم و صدور پروانه ساخت، بازبینی فیلم تمام شده و در نهایت درجه بندی کیفی فیلمها و کمیسیون اکران فیلم، کمترین تلاش از این دست را قلم کرده است و میکند.

یک منتقد خارجی در باره "صحنه ای از یک فیلم ایرانی، که در آن مادر درختی در خانه تنهای بدون مرد، با چارقد و روپوش اسلامی با هم حرف می زند، اظهار کرده است که فیلمساز در این صحنه از اجحاف به زن در ایران اسلامی بهره برداشته است. نویسنده نمی داند که فیلمساز در این صحنه مثل همه صحنه های دیگر به مقررات اداره سانسورتن داده است که بر مبنای آن هرچند در خانه مرد غریبه ای نیست اما چون تماشاگر به هنرپیشه نامحرم است هنرپیشه باید با روپوش کامل اسلامی باشد. (اتفاقاً تئوری نامحرمیت تماشاچی از تئوریهای معروف آقای مخملیاف است که خود مفسلاً آنرا در کتابی تشریح کرده است. جالب اینکه هم در فیلم دستفروش برای اینکه لازم نباشد چارقد اسلامی به سر بپزند ارمنی فلش بکند از یک پیرمرد که به صورت زن گرم شده بود استفاده کرد تا چشم نامحرم تماشاگر به مرهای سفید پیرزن نیفتاد!)

۳) گمان می کنم پاسخ این پرسش را عملاً در پاسخ اولین سؤالتان داده باشم. اما برای اینکه آنرا کامل کنم بخشی از مقاله ای که سال پیش در مورد "نامه جسورانه و افشاگرانه" بهرام بیضایی به مقامات سینمای ایران، نوشته ام را در اینجا می آورم:

متولیان سینمای ایران در وزارت ارشاد اسلامی، همچنان با تیغ دو دم سیاسی-مذهبی شان هرازدین تازهای را سانسور میکنند و در همانحال بمدا امدادهای غیبی (۱) و سکوت مرگباری که بر سینماگران ایران حاکم کرده اند، از تمامی دستاوردهای هنری آنان، که در سخت ترین شرایط فتیش عقاید

ساخته می شود، زیرکانه و وقیحانه بهره برداری تبلیغاتی می کنند.

میزان موفقیت رژیم اسلامی در بهره برداری شیدانه از هنرمندان سینمای ایران بعدی است که جز افسونگری و چشمبندی نام دیگری بر آن نمی توان نهاد. من جانی دیگر در گفتگو با جمعی از دانشجویان روزنامه نگاری هلند، در چارچوب جشنواره فیلم تردام، به این واقعیت اشاره داشته ام که ما، در مبارزه برای آزادی اندیشه و بیان، نه با یک رژیم دیکتاتوری بمعنای معمولی کلمه، که با یک رژیم افسونگر و ساحر روپوشیم. رژیم اسلامی بخاطر پیوند شیطانیش با خدا به جادویی مسلح است که ما هنوز باطل السحر آنرا کشف نکرده ایم! هیچ رژیم دیکتاتوری دیگری در جهان نمی تواند نام بیرید است از فیلمی که خود توقیف کرده است بتواند بهره برداری تبلیغاتی کند. بمحض اینکه فیلمی در رژیم سانسورگر توقیف می شود، آن فیلم به وسیله ای برای افشای رژیم بدست مخالفانش تبدیل می شود. حال اگر این فیلم به خارج از کشور راه یابد و در جشنواره ای موفقیتی کسب کند، برای و کارایی بیشتری می یابد. در رژیمی که جادوگران بر آن حکم می رانند، اما این رابطه رابطه ای طبیعی و معمولی نیست. فیلم زندگی و دیگر هیچ "که در همین جشنواره بنمایش درآمده است، تا همین امروز که دارم با شما حرف می زنم نمایشش در ایران ممنوع است. فیلم، جایزه معتبر روسلینی را در جشنواره کان برده است و درست بر خلاف موارد مشابه، رژیم اسلامی با سحر و جادو از این موفقیت بنفع خود بهره برداری تبلیغاتی کرده است و می کند. سانسورگران سینمای ایران در موفقترین نمایش جادوئی شان در سینما اتوبیای پاریس، ترتیب اهدای این جایزه پرافتخار را به سازنده خلاق فیلم که چاره ای جز سکوت ندارد می دهند و تبعید یهای ایرانی که سالن سینما را انباشته اند برای آنها کف می زنند!

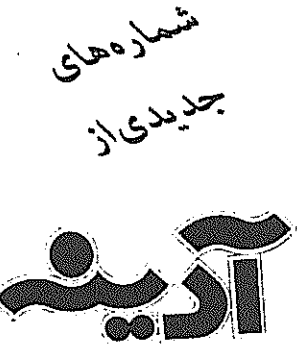
امتناع لوفت هانزا (شرکت هواپیمایی آلمان) از انتقال او به فرانکفورت از این امکان محروم شد. لوفت هانزا اعلام کرده بود که نمی تواند امنیت رشدی را تامین کند، اما در محافل سیاسی این نظر مطرح است که این تصمیم به ترس دولت آلمان از تخریب رابطه اش با جمهوری اسلامی مربوط می شود.

ول سویتکا نویسنده نامدار نیچریه ای و برنده نوبل ادبی نیز از شرکت در نمایشگاه باز ماند. او حکومت کودتاچیان بر کشورش را غیر مشروع دانسته و علیه آن به داد گاهای نیچریه شکایت برده است. کودتاگران نیز در یک اقدام تلافی جویانه او را ممنوع الخروج کرده اند.

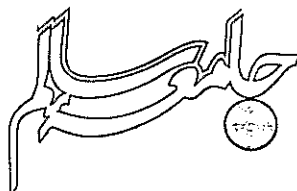
نمایشگاه کتاب فرانکفورت

امسال نیز ناشران ایرانی از شرکت در آن محروم ماندند

۲۰۰ ناشر مختلف در غرفه های خود به عرضه چنین کتابهایی پرداختند. محور اصلی کار نمایشگاه امسال فرانکفورت معرفی ادبیات برزیل بود. در این راستا حدود ۶۷ نفر از نویسندگان معاصر برزیل به نمایشگاه دعوت شده بودند و مطبوعات و رسانه های گروهی آلمان کوشیدند از طریق گفتگو با آنها و نیز

شماره های جدیدی از آدینه دیگر نشریه چاپ تهران نیز به سبب افزایش هزینه ها و کمبود سرمایه و کاغذ که عمدتاً از بی توجهی و دهن کجی رژیم به نشریات مستقل ناشی می شود به گونه ای نامنظم انتشار می یابد و معمولاً هر شماره آن حاوی مطالب دو شماره است. شماره ۹۵-۹۴ آدینه در شهریورماه انتشار یافته و موضوع اصلی آن به کودتای ۲۸ مرداد و شکست جنبش ملی اختصاص دارد. مسعود بهنود، مهدی بازرگان، غلامرضا نجفی و احمد شایگان در مقالات جداگانه ای به تجزیه و تحلیل این رویداد پرداخته اند. آدرس پستی آدینه به قرار زیر است: تهران - صندوق پستی ۱۴۱۸۵/۳۴۵.

شماره شانزدهم "جامعه سالم" که تاریخ شهریورماه را بر خود دارد به تازگی به دستمان رسید. جامعه سالم گرچه ماهنامه است، لیکن به سبب مشکلاتی که از رهگذر سیاست های تبعیض گرایانه جمهوری اسلامی گریبانگیر همه نشریات مستقل است به صورت دو ماهه و یا فصلی انتشار می یابد. موضوع اصلی این شماره جامعه سالم سلامت روانی، جسمی و نقش عوامل اجتماعی در این زمینه هاست. با این نشریه می توان با آدرس زیر تماس گرفت: تهران - صندوق پستی ۴۵۱۱-۵۸۷۵.

شماره چهارم فصلنامه "گفتگو" که به تازگی منتشر شده بطور عمده به مسئله مطبوعات اختصاص یافته است. امید فرهنگ در مقاله ای "کارنامه نیمساله" گشایش فضای مطبوعاتی و چشم انداز آزادی مطبوعات را مورد بررسی قرار می دهد.

تحلیل فراز و فرودهای روزنامه "سلام در نوشتاری با عنوان "سلام: روز شمار یک تجربه" سیاسی و دو سه مقاله دیگر از جمله مطالب مربوط به موضوع اصلی این شماره "گفتگو" هستند. گفتگو همچنین در این شماره خود قسمت دوم مقاله "چنگیز پهلوان با عنوان "در جستجوی ساختارهای نوین منطقه ای" و نیز گفتگویی با بهرام بیضایی درباره سینمای ایران را به چاپ رسانده است. آدرس پستی گفتگو چنین است: تهران صندوق پستی ۱۴۲۸-۱۳۱۴۵.

از ناشران، نویسندگان و هنرمندانی که مایل به معرفی آثار خود در نشریه کار هستند تقاضا می شود نسخه ای از نشریه و یا آثار خود را برای ما ارسال کنند.

گزارشی از بازار لوازم التحریر در شروع سال تحصیلی جدید

خون دلی که باید برای درس خواندن بچه‌ها خورد...

صف خریداران لوازم التحریر در یکی از فروشگاه‌های شهروستا

چراغهای مدادی با نور خیره کننده خود، رهگذران را به سوی مغازه فروش لوازم التحریر می‌کشاند، اجناسی که مدت‌ها در انتظار زمان مناسب در انبار پنهان مانده بودند، اینک در ویترین مغازه‌ها نشسته‌اند تا جیبهای خالی را با قیمت‌های سرسام آور خود خالی‌تر کنند. یک خود کار ۱۷ تومانی را ۳۰ تومان به فروش می‌رسانند. نوار چسب ۵۰ تومانی را ۱۸۰ تا ۲۰۰ تومان قیمت زده‌اند. حکایت همه اجناس همینگونه است. فروشندگان می‌دانند که شروع سال تحصیلی است و مردم چاره‌ای ندارند جز آنکه به هر قیمتی هست بخرند، حتی اگر نور خیر کننده چراغ مدادی هم نباشد. همزمان با شروع سال تحصیلی قیمت‌ها بین ۲۰ تا ۱۰۰ درصد و در برخی موارد حتی بیش از این افزایش یافته است. ابوالفضل رضایی، یکی از خرده فروشان لوازم التحریر بازار تهران، قیمت‌ها را در فاصله ۲۰ روز چنین مقایسه می‌کند: خود کار بیک ۲۰ روز پیش ۱۵۰ ریال و حالا ۱۸۰ ریال، مداد استدلر قبلا ۱۶۵ ریال و حالا ۲۰۰ ریال، دفتر ۴۰ برگ قبلا ۴۱۰ ریال و حالا ۵۰۰ ریال، دفتر ۶۰ برگ قبلا ۶۵۰ ریال و حالا ۷۰۰ ریال، دفتر ۱۰۰ برگ با جلد پلاستیکی قبلا ۱۰۰۰ ریال و حالا ۱۲۵۰ ریال، دفتر ۱۰۰ برگ دولوکس قبلا ۱۵۵۰ ریال و حالا ۱۶۵۰ ریال، دفتر ۲۰۰ برگ اعلی دولوکس قبلا ۲۷۰۰ ریال و حالا ۳۰۰۰ ریال. تازه اینجا بازار تهران است. هر چقدر که از آن دورتر شویم قیمت‌ها نیز افزوده می‌شود. هیچ کنترل‌گری در کار نیست. فروشنده و خریدار تقریباً گران‌

رامتوجه سیاست‌های دولت می‌دانند. نیوی نایب رئیس اتحادیه صنف لوازم التحریر می‌گوید: در اوایل سال جاری واردات انواع کالا از جمله لوازم التحریر به داخل کشور ممنوع شد و بدنبال آن این گونه کالاها کمیاب و سپس گران شد. به گفته وی پس از مدتی واردات را از نو آزاد کردند، اما با چنان شرایطی که از توان بسیاری از تاجران خارج بود. می‌بایست تا صد درصد قیمت کالاها به بانک و دیه سپرد و علاوه بر آن طرف‌های خارجی هم بدلیل بد حسابهایی جمهوری اسلامی، پول خود را نقد طلب می‌کنند. صالحی از عمده فروشان بازار، دلایل دیگری را اضافه می‌کند: ۹۰ درصد از مواد اولیه لوازم التحریر از نوسانات نرخ ارز در سال جاری تأثیر به سزایی در افزایش قیمت این لوازم داشته است. هم‌سو می‌گوید: لوازم التحریر از مرحله تولید تا مرحله تحویل به مصرف کننده بیش از چهار مرتبه بین واسطه‌ها دست به دست می‌شود و هر بار مقدار زیادی بر قیمت‌ها اضافه می‌شود. مردم به نقش تجار و موحرکین در افزایش قیمت‌ها اشاره دارند. تجار نیز می‌پذیرند که "مشتی سرمایه‌دار سود جو و از خدایی خبر در گران‌ها نقش عمده دارند. اما گویی این "مشتی سرمایه‌دار"، تنها یک واژه است، آدم‌ها نیستند، هیچ کس آنها را نمی‌شناسد. حتی "سربازان گمنام امام زمان" را نیز به آنان دسترسی نیست. از مردم که می‌پرسی پس دست چه کسی پشت این "سرمایه‌داران سودجو" است،

لبخند تلخی می‌زنند: یعنی نمی‌دانند آقا؟! آنها که سرانجام سیدی را به دست می‌آورند، سخت راضی بودند و آن را چون غنیمت جنگی بر سینه می‌فشارند. دولت و روزنامه‌های طرفدار آن مدعی شدند که با این اقدام، قیمت‌ها را شکسته‌اند. اما چه کسی این را باور کرد؟ یک شهر ۱۰ میلیونی و تنها ۵۰ فروشگاه آرایه اجناس ارزان! این فروشگاه‌ها حتی نتوانستند بخش کوچکی از نیاز خانواده‌های تهرانی را بر آورده کنند و بسیاری از اجناس آنها نیز سرازیر بازار آزاد در آورد. و ایران مگر فقط تهران است؟ برای شهرستان‌ها هیچ کاری صورت نگرفت و مردم در برابر گول گرانی مثل همیشه تنها ماندند.

قطره‌ای در دریا

یگانه اقدام دولت همزمان با شروع سال تحصیلی آرایه لوازم التحریر ارزان قیمت از طریق سازمان تعاون شهروستا - در سطحی محدود - بوده است. این سازمان در ۵۰ فروشگاه تحت پوشش خود، آتیهم فقط در تهران، اقدام به عرضه اجناس کرد که قیمت آنها تقریباً ۵۰ درصد ارزانتر از بازار آزاد بود. لوازم التحریر در ۵ "سبد" جداگانه به مشتریان عرضه می‌شد، بدون اینکه کسی حق انتخاب "سبد" مورد نیازش را داشته باشد. در بسیاری از "سبد"ها اجناس ناقص یا دارای کیفیتی نامناسب بودند. نحوه توزیع با ناسامانهایی بسیار همراه بود و به ازدحام شدید و جنگ اعصاب می‌انجامید. وسعت‌دهنده دور مردمی که گاه از کیلومترها راه دور

خبرهای علمی

طاعون چیست؟

برای کسانی که در قرن بیستم زندگی می‌کنند طاعون نه یک خطر ملموس بلکه تصویر وحشتناک و باور نکردنی یک بیماری همه گیر است که از طریق رمان معروف آلبر کامو "طاعون" با آن آشنا شده‌اند. طرح مجدد نام این بیماری در اخبار یاد آور واقعات تلخ تاریخی است که رمان کامو بر مبنای آن نوشته شده است.

بررسی‌های تاریخی نشان می‌دهد که بیشترین میزان مرگ و میر ناگهانی، در تاریخ بیماری‌های بشرناسی از طاعون بوده است تا به آنجا که در دوران قدیم همه بیماری‌ها بی‌ریا که به سرعت بخش می‌شده و مرگ فراوان و وحشت همگانی را به دنبال خود داشته به نام طاعون می‌شناختند. اولین دوره‌ی شناخته شده شیوع طاعون، طاعون ژوسینی نام دارد که در قرن ششم میلادی سراسر ناحیه‌ی مدیترانه‌ی جنوبی یعنی محدوده‌ی شناخته شده‌ی دنیای آن زمان از نظر انسان اروپایی را دربرمی‌گرفت که احتمالاً چندین هزار کشته برجای گذاشته است.

دومین دوره‌ی هجوم بیماری که نام "طاعون سیاه" از آن زمان بر آن مانده است در قرون وسطی صورت گرفت که طی آن بیماری از هند به مدیترانه و سپس به اروپا رسید و یک چهارم تانیمی از جمعیت این قاره را مبتلا نمود و تا سه قرن در این منطقه قربانی می‌گرفت. دوره‌های غم‌انگیز همه‌گیری طاعون در ونیز (۱۵۷۵)، لیون، لندن (۱۶۶۵) و ماریسی مربوط به این دوران هستند.

در اواسط قرن نوزدهم مرکز بیماری به آسیا و آفریقا منتقل شد و در اروپا تقریباً از میان رفت.

از سال ۱۸۹۴ آسیا بزرگترین مرکز بیماری گردید و سومین دوره‌ی همه‌گیری طاعون در سال ۱۸۹۶ میلادی و با زهم از کشور هند شروع شد. در این دوره که با رونق کشتیرانی همراه بود، از راه کشتی‌های تجاری بیماری به اقصای نقاط دنیا منتقل شد. بیماری از بمبئی در ۱۸۹۶ به سوئز در سال بعد از آن، به ماداگاسکار در ۱۸۹۸، به ژاپن و آفریقای شرقی و پرتغال، مائیل، سیدنی، گلاسکو و حتا سا فرانسیسکو رسید، بطوری که اکثر شهرهای بزرگ جهان در اوایل قرن بیستم با وحشت این بیماری روبرو بودند و طبیعی است که بیشترین رقم مرگ از آن‌ها هند بود که میزان آن بیش از ۱۲ میلیون مورد تخمین زده می‌شود. در همین دوره بود که یرسین (Yersin) عاملی مرض را که با سیل یرسینیا پستیس نام گرفت، شناخت و چهار سال بعد از آن سیمون راه انتقال با سیل مذکور را که از موش به انسان و از طریق شپش می‌باشد، کشف کرد.

از این دوره به بعد طاعون به صورت پراکنده در بعضی نقاط جهان از جمله هند مشاهده شده است و حضور نجس و مرگ آفرین خود را در حقیقت از قبل وجود فقر و کمبود بهداشت عمومی بشکل پنهان، تداوم بخشیده است.

علت عدم مرگ سلول‌های سرطانی روشن شد

یکی از مهمترین خصوصیات سلول‌های سرطانی عدم مرگ آنها به رغم تقسیمات سلولی متعدد است و از این نظر با سلول‌های طبیعی و سالم بدن تفاوت دارند.

گروهی از دانشمندان آمریکای شمالی اخیراً ترکیبی را کشف کرده‌اند که می‌تواند در شرایط آزمایشگاهی و داخل لوله‌ی آزمایش موجب مرگ سلول‌های سرطانی شود.

سرپرست گروه محققان اعلام کرده است که وی در روند مطالعات اولیه‌ی خود در مورد مرگ و میر سلول‌ها مکانیزمی مشابه ساعت در داخل اسید دزوکسی‌ریبونوکلئیک سلول (DNA) مشاهده کرده است که مرگ آن را کنترل می‌کند.

این گروه علاوه بر رشته‌های بی‌حیاتی مولکول‌های باز آلی که انتقال اطلاعات وراثتی در مورد ساختن پروتئین‌های بدن را به عهده دارند، رشته‌های دارای ۶ مولکول باز آلی بر روی کروموزوم‌ها کشف کرده است که "تلمیر" نامیده می‌شوند.

در حالیکه در تقسیم‌های عادی سلول‌ها تعدادی از تلمیرها از رشته‌ی اصلی جدا می‌شود و با کوتاه شدن رشته‌ی اصلی و کم شدن تعداد تلمیرها مرگ سلولی آغاز می‌شود، در سلول‌های سرطانی هنگامی که تعداد تلمیرها از حد نصاب معینی کمتر می‌شود، آنزیمی بنام "تلمیراز" آغاز به ساختن مجدد این رشته‌ها می‌کند و مانع مرگ سلول می‌شود.

درخت حشره کش

دانشمندان هندی با تهیه‌ی دانه‌های گیاه "آزادیراشتا" به تولید صنعتی یک درخت حشره کش دست یافته‌اند. این درخت ۱۰ تا ۱۵ متری عمدتاً در هندوستان و برمه می‌روید. تا کنون تنها از چوب این درخت برای تولید گرما و ساختن ابزار استفاده می‌شود؛ اما دانشمندان متوجه شده‌اند که دانه‌های غنی از روغن این درخت حاوی ماده‌ی حشره کشی قوی است که قادر است ۲۰۰ نوع حشره‌ی مختلف را نابود کند، با این وجود این سم به پستانداران، پرندگان و حشرات سودمندی چون زنبور صدمه نمی‌زند.

ابداً روش جدید برای درمان پوسیدگی دندان

دکتر قاسم انصاریان که در سال ۱۶۷ از دانشگاه شهید بهشتی دکترای دندانپزشکی گرفته است و در حال حاضر مشغول گذراندن دوره‌ی تخصصی دندانپزشکی در دانشگاه "گلاسکو" هست، موفق شده است یک روش جدید برای درمان بدون درد پوسیدگی دندان ابداع کند. وی در شیوه‌ی ابداعی خود از یک محلول شیمیایی برای حل نشدن بافت‌های سالم و حذف نقاط پوسیده‌ی دندان استفاده می‌کند. با استفاده از این محلول، دندانپزشکان نیازی به بی‌حسی موضعی برای درمان دندان‌های پوسیده که با درد‌های شدید همراه است، ندارند. نتیجه‌ی پژوهش دکتر انصاریان به سازمان بهداشت جهانی عرضه شده و قرار است در کنگره‌ی ژوئن سال آینده در سنگاپور مطرح شود.

در اینجا حتی ماهی‌ها هم نباید شنا کنند

برگردان: ع. بهار

به گفته برخی کارشناسان در عرض ۲۵۰ سال گذشته سطح آب دریای خزر ۴ بار بالا آمده و ۳ بار پایین رفته است و نوسان سطح آب به ارتفاع ۶ متر رسیده است. ۱۵ سال پیش دوره پایین آمدن سطح آب به پایان رسیده و از آن بی‌عده مد دریا سواحل را دربر گرفته است

تخته‌های باریک عبور کرد، بخاطر اینکه بر اثر اسراف کاری چند ساله، یک استخر سیاه ۳۰ متری در اطراف این میدان نفتی بوجود آمده است. خطر، پمپ‌ها را که هر کدام به تنهایی یک فاجعه زیستوم می‌باشند، تهدید می‌کند: دریای خزر آهسته نزدیک می‌شود.

سطح آب دریای خزر در ۱۵ سال گذشته به مقدار ۲/۵ متر بالا آمده است. بزودی اولین پمپ نفت احمد با بزرگترین دریای خزر جهان یکی خواهد شد. احمد معتقد است که بعد از آن مدت زیادی طول نخواهد کشید تا او کارش را از دست بدهد.

دریا پمپ‌ها را به زیر آب فرو خواهد برد و بعدش هیچ "ناراحتی" اویشتر به خاطر خودش می‌باشد. او می‌گوید: "من نمی‌خواستم که کار به اینجا بکشد. دریای خزر هم همچنین. اما دریای خزر که توسط آذربایجان، روسیه، قزاقستان، ترکمنستان و ایران احاطه شده و از لحاظ بزرگی به اندازه دریای شمال می‌باشد، مسئول زیر آب رفتن آب بندها، تاسیسات بندری و از کار افتادن تاسیسات پالایش فاضلاب نیست.

رسیده و از آن به بعد مد دریا سواحل را دربر گرفته است. در حالی که سطح آب دریا چه روبه مرگ آرا ل در هشت سال گذشته ۹۰ سانتی متر پایین آمده، سطح آب دریای خزر بنا به نوشته روزنامه "گازاخسکایا پراودا" تنها در شش ماه اول سال ۱۹۹۳ چهل و سه سانتی متر بالا آمده است.

متخصصین معتقدند که این مسئله می‌تواند به یک فاجعه زیستوم (اکولوژیک) منتهی شود. البته فاجعه هر روز در دریای خزر بوقوع می‌پیوندد. بنا بر اطلاعات منابع رسمی روسی اضافات نفتی که از طریق مصب رودخانه ولگا وارد دریا می‌شود از سال ۱۹۸۶ تا حالا سه برابر شده است. این رودخانه معروف در سال ۱۹۹۱ مقدار ۱۵۷۰۰۰ تن نفت خام کارخانجات روسی را به همراه خود وارد این دریای محصور کرده است. در فاجعه کشتی نفتکش اکسون در سال ۱۹۸۹ در سواحل آلاسکا مقدار ۲۰۰ تن نفت خام از نفتکش خارج شد. که این مقدار در مقایسه با آن چیزی که به دریای خزر ریخته می‌شود بسیار بی‌اهمیت است. به همراه اضافاتی که از طریق رودخانه ولگا وارد این دریا میشود، کارخانجات تولید کننده نفت هم چیزی در همین حدود نفت خام را وارد این دریا می‌کنند که میزان دقیق آن معلوم نیست. بالا آمدن آب دریای خزر وضعیت زیستوم این دریا را بدتر می‌کند. طرفداران حفظ

در دفاع از آلترا تیبو دموکراتیک

ف. تابان

رفیق فرخ نگهدار در آخرین مقاله خود: "در مساله آلترا تیبو" (کار شماره ۹۲ - ۲۳ شهریور ۷۳) سیاست سازمان ما برای تشکیل یک آلترا تیبو دموکراتیک را مورد انتقاد قرار داده و این سیاست را سیاسی عیب، تفاهم سوز، سوء ظن آفرین و ضد دموکراتیک نامیده که ایران را نه به دموکراسی بلکه به مصیبت بیشتر نزدیک می کند. این مقاله که از مزمر تندترین مقالاتی است که علیه خط مشی سازمان نگاشته شده، می توانست برای تدقیق این خط مشی مفید تر باشد اگر آن را همانگونه که هست مورد نقد قرار می داد و واقع بینی و امانت داری را رعایت می کرد.

سابقه اختلاف

نه خیزش مردم قزوین و تظاهرات در تبریز و نه حتی بیشتر از آن قیامهای پر دامنه مردم در مشهد، اراک و شیراز و نه "و خامت اوضاع بد اقتصادی و درماندگی همه سران حکومت در حل و فصل مسایل بنیادی کشور"، هیچ کدام دلیل اصلی سیاست سازمان ما در جهت تشکیل یک آلترا تیبو دموکراتیک و جمهوری خواه نبوده است. این سیاست در زمانی مورد تأکید قرار گرفت که هنوز نه از شورهای خبری بود و نه "درماندگی همه سران حکومت" دست کم برای همه - آشکار شده بود.

سیاست تشکیل آلترا تیبو جمهوری خواهان دموکرات همواره در سازمان ما مخالفتها بی داشته است و همانگونه که رفیق نگهدار گفته است، سابقه اختلاف به نخستین کنگره سازمان برمی گردد. اما وی نگفته است که علل مخالفتها، همیشه این نبوده که در آخرین مقاله او اعلام شده است. دلیل مخالفت با ایجاد آلترا تیبو دموکراتیک تا دو سال پیش اساساً امیدها بی بود که نسبت به اصلاحات رفسنجانی به وجود آمده بود و پایه اصلی مخالفت با سیاست برکناری جمهوری اسلامی را نیز تشکیل می داد. در آن سالها نقطه امید کسانی که هیچ گاه عادت نکرده اند به نیروی خود بیاندیشند، به جناح اصلاح گر حکومت بود و اصلاحات این جناح را ممکن ترین آلترا تیبو برای مستقیم و غیر مستقیم - از آن راه تو صیه می کردند. و در فکر این نبودند که پراکندن امید نسبت به جناح رفسنجانی و کشاندن نیروها به پشتیبانی از آن، چه تلاشی تفاهم سوز و "سوء ظن آفرین در اپوزیسیون است. اکنون جناح اصلاح گر "از نفس افتاده و آنقدر سرنوشت نزاری پیدا کرده که همه از آن دل کنده اند. چشمهایی که تا پیش از این نظر به اصلاحات رفسنجانی داشت، به سوی دیگر چرخیده است و فکر تشکیل آلترا تیبو دموکراتیک با این استدلال مورد مخالفت قرار می گیرد که برای این یا آن نطفه احتمالی تازه قدرت "تفاهم سوز و سوء ظن برانگیز" است.

چه می گوئیم؟

سازمان ما بر پایه یک ارزیابی دراز مدت از اوضاع کشور و رژیم جمهوری اسلامی، برقراری دموکراسی را مهمترین شرط حرکت جامعه به سوی توسعه، عدالت، امنیت و رفاه می داند و معتقد است که جمهوری اسلامی مانع اصلی برقراری دموکراسی در جامعه است. سازمان ما خواهان الغای حکومت اسلامی و برقراری دموکراسی پارلمانی به جای آن است و به همین منظور همه نیروهای طرفدار جمهوری دموکراتیک را به یکپارچه شدن و ایجاد آلترا تیبو دموکراتیک دعوت کرده است. به اعتقاد ما بدون تشکیل چنین ائتلافی، کوششهای نیروهای سیاسی دموکرات و مبارزات مردم راه به سوی دموکراسی نخواهد برد و حتی سرنگونی حکومت استبدادی فعلی می تواند به برقراری استبداد تازه ای منجر شود.

رفیق نگهدار از این خط مشی نتیجه گرفته است که ما خواهان ایجاد حکومت خود حذف دیگران هستیم و این را یک تلاش ضد دموکراتیک می داند. او میگوید بدون توافق جناحهای عمده سیاسی کشور حول قواعد دموکراتیک در ایران دموکراسی برقرار نخواهد شد و ما باید راه گفتگو و تفاهم با دیگران را پیش گیریم و به جای ایجاد آلترا تیبو دموکراتیک، از دیگران بخواهیم و به آنها فشار بیاوریم که خود را اصلاح کنند. وی بدین منظور پیشنهاد می کند که نیروهای هوادار دموکراسی یک "آلترا تیبو فکری" ایجاد کنند که هدفش انتقاد از خط مشی حکومتی دیگران و اعمال فشار برای تصحیح آنها باشد و در این جریان هواداران دموکراسی خود را از نظر فکری و رفتاری از افکار استبدادی متمایز کنند.

اتهامات غیر واقعی

رفیق نگهدار می گوید ما خواهان حذف دیگران و تصاحب قدرت هستیم. در سراسر مقاله این فکریا چنان قوتی طرح می شود و بر آن تأکید می گردد که خط مشی سازمان ما به یک خط مشی توطئه گرانه تبدیل شود. فضایی تصویری می شود که هیچ کس حتی به رفیق کناردستی خود نیز نتواند اعتماد داشته باشد. اینگونه ارزیابیها و تأکیدات در مقاله رفیق نگهدار فراوان است و بنا بر این ارزیابیها است که او سرانجام نتیجه می گیرد طرح سازمان، ایران را به مصیبت بیشتر می کشاند! رفیق فرخ نگهدار از خط مشی سازمان ما تصویر کاملاً نادرستی ارائه می دهد. او می گوید ما می خواهیم جمهوری اسلامی را ملغی کنیم و خود حکومت را به دست گیریم.

نیروی عظیم اما منفرد دموکراسی را از میان روشنفکران - فرهیختگان، فعالان سابق سیاسی و... به سوی خود جلب خواهد کرد و خواهد توانست راه گفتگو و توافق با دیگران را آنگونه که به تقویت دموکراسی بیانجامد، هموار سازد و خواهان مشارکت بیشتر نیروی دموکراسی در تعیین سرنوشت کشور شود.

مردم؟

سازمان ما تا کنون چنین بوده و همواره نیز این را به صراحت اعلام کرده است که اساس فعالیت خود را بر پایه روشنگری، سازمان دهی و بسیج مردم قرار می دهد. این سیاست در سالهای اخیر به ویژه از سوی رفقای که با خط مشی فعلی سازمان مخالف هستند، به این یا آن شکل مورد کم توجهی قرار گرفته است. حتی نظریات بسیار افراطی بدید آمده است که در نیروی توده مردم جز تخریب و ویرانگری چیز دیگری نمی بیند. این کم توجهی در مقاله رفیق نگهدار نیز به چشم می خورد. وی تنها زمانی به این مساله توجه کرده که خواسته است فکر شرکت در "شورش" های مردم را رد کند و تلاش برای "دراس آن قرار گرفتن" را "بازتاب ساده احساس" و "یک رویای ناب" بخواند.

بدبینی غیر واقعی و افراطی نسبت به مبارزات و شورش های مردم برای یک سازمان چپ هلاکت بار است. ما نباید ستایشگر چشم بسته هر حرکت و اعتراض مردم - صرف نظر از اهداف و دلایل آن - باشیم، اما نباید به این فکر که شورش مردم در هر حال یک نیروی کور و تخریبی است که نمی توان آن را رهبری و سازمان دهی کرد، نیز تسلیم شویم. تجارب بسیاری وجود دارد که حرکت های اعتراضی خیابانی را در کلیت خویش می توان رهبری کرد و در خدمت هدف معینی در آورد. این موضوع که نیروهای دموکرات در شرایط کنونی چقدر قدرت تأثیر گذاری بر شورش های مردم را دارند، یک موضوع است و نفی وظیفه ما در مقابل این اعتراضات موضوع دیگری است. اگر اشکال تنها در موضوع اول باشد آنوقت باید با جدیت بیشتر به فکر تحریک تازه و غلبه بر انفعال در این عرصه بود. تلاش برای اینکه نیروی دموکراسی بتواند تأثیر بیشتر و بیشتری در جنبش اعتراضی مردم بگذارد نه یک تلاش عاطفی برای "ارضای آتش نغزنی بر حق" بلکه یک وظیفه بسیار مهم است که اگر فراموش شود، تنها کمک به آن است که نیروی مردم با زیجه اهداف استبدادی قرار گیرد. ما باید بر تردیدها و تزلزلها فائق آییم، از اعتراضات مردم پشتیبانی کنیم و تا آن جا که در توان داریم در آنها شرکت کنیم. به این قصد که به آنها شعارها و اهداف روشن سیاسی بدهیم.

و شورشها تنها شکل بروز حرکات اعتراضی مردم نیست. مگر در کارخانجات، ادارات و دانشگاهها مردم اعتراض نمی کنند و حرکت و وجود ندارد؟ در این مراکز دیگر نه حرکت تخریبی است، نه کوراست و نه بدون هدف و شعار. دلیل بی توجهی به این حرکات چیست؟ وظیفه متشکل ساختن این مبارزات قبل از همه برعهده نیروی چپ است. این نیرو در این عرصه از امکانات و توانایی های بالقوه ای برخوردار است که هیچ نیروی دیگری برخوردار نیست. در یک نکته نباید تردید کرد: آلترا تیبو واقعی در همین جا، در درون مبارزات توده ها و در ذهن آنهاست که شکل خواهد گرفت.

برای نیروهای هوادار دموکراسی که دستیابی به اهداف خود را نه از طریق کودتا، نه از طریق یاری دولتهای خارجی و نه از طریق توطئه گری میسر نمی دانند، در تحلیل آخر تنها انتخاب مردم است که تعیین کننده است. و از این رو برای آنها بیش از کسانی که به کودتا و توطئه گری و دولتهای خارجی دل بسته اند، متقاعد ساختن مردم به درستی سیاست خود اهمیت دارد. تا مردم به سیاست و مبارزه کشیده نشوند، طبیعی است که هیچ مقایسه و انتخابی نیز در ذهن آنها صورت نگیرد. اما همینکه پای در میدان مبارزه گذاشتند، آنگاه ذهنها به مقایسه و انتخاب مشغول می شود. آیا غیر از این است که توده های مردمی که در قزوین به خیابانها ریختند، پس از آن دست کم یکبار به این موضوع فکر کرده اند که اگر حکومت فعلی را نمی خواهند، چه چیزی را می خواهند؟ هر شورش و هر اعتراض گسترده این سؤال را به میان مردم می برد.

اگر شورشها و مبارزات مردم ادامه یابد، آنگاه مساله آلترا تیبو حکومت، دیگر از ادبانه گفتگوها و مباحثات نیروها و احزاب سیاسی خارج خواهد شد و بتدریج به مساله توده مردم تبدیل خواهد شد. خالی بودن جای یک آلترا تیبو دموکراتیک اگر ادامه یابد، آنگاه زمان برای جبران آن از دست خواهد رفت. تا توجه به همین واقعیت هشدار دهنده است که سازمان ما به ویژه در ماههای اخیر نسبت به ادامه این خلاء هشدار داده و همه نیروهای دموکراتیک را به تلاش بیشتر فراخوانده است. در این مورد شاید یک نقطه مشترک با رفیق نگهدار نیز وجود داشته باشد و آن نقطه مشترک این واقعیت است که نه سازمان ما و نه سایر نیروهای دموکرات هنوز طرح تشکیل آلترا تیبو دموکراتیک را جدی نگرفته اند. او ابراز امیدواری کرده این جدی نگرفتن ادامه یابد. اما این آرزوی نیک نیست. باید امیدوار بود که طرفداران دموکراسی در ایران از چنان عزم و اراده ای برخوردار شوند که بتوانند نیروی خود را هر چه بیشتر متشکل سازند و به عنوان یک آلترا تیبو مدعی حکومت، هم در ذهن توده مردم وهم در نظر حکومت و سایر مدعیان آن، برآمد کنند. تنها در این صورت است که دموکراسی در ایران یک پشتیبان قابل اتکا خواهد یافت.

انحصاری خود را برقرار سازد. بلکه بدین دلیل است که هواداران دموکراسی بتوانند از موقعیت واقعی خود برخوردار شوند و به صورت یک "جناح عمده" بالفعل در آیند. هدف یک آلترا تیبو دموکراتیک این نیست که از هر گونه گفتگو با دیگران خودداری کند، از فشار به آنها برای تصحیح مواضعشان چشم ببندد و با دیگران را از مشارکت در سرنوشت کشور محروم کند. هدف این آلترا تیبو از جمله آن است که نیروی لازم را برای گفتگو و دیالوگ و تفاهم و برای فشار به دیگران فراهم سازد و شرایط مشارکت فعالانه تر جبهه دموکراسی در سرنوشت کشور را تدارک ببیند.

رفیق نگهدار درست در حساس ترین نقطه مساله را وارونه کرده و به جای آنکه به هواداران دموکراسی بگوید خود را متشکل کنید و به سطح یک نیروی عمده و رقیب دیگران در آید تا بتوانید نیرو و پشتوانه واقعی را برای متقاعد ساختن دیگران به قواعد دموکراسی فراهم آورید، به آنها می گوید در سطح یک فکری باقی بمانید و از دیگران انتقاد کنید و به آنها فشار بیاورید تا خود را اصلاح کنند.

برای آنکه همه به قواعد دموکراسی گردن گذارند نیروی لازم است و این نیرو جز در عمل سیاسی متحد هواداران واقعی دموکراسی در هیچ جای دیگری پدید نخواهد آمد. متأسفانه در عرصه سیاست هنوز نیز نیرو حرف آخر را می زند. همه تجارب - و از جمله تجربه آفریقای جنوبی که این روزها مورد توجه است - جز این نمی گوید. آیا لحظه ای می توان تصور کرد که دیگران حتی به حرفهای یک نلسون ماندلا ضعیف و فاقد نیرو که در بهترین حالت از دیگران فقط انتقاد می کند و خود را از لحاظ فکری و رفتاری از آنها متمایز می سازد، گوش فرادهند؟ جبهه دموکراسی در آفریقای جنوبی فقط وقتی توانست دیگران را به تفاهم و گفتگو و پذیرش قواعد دموکراتیک و سرانجام انتخابات آزاد مجبور سازد که به صورت یک نیروی قدرتمند سیاسی و مدعی حکومت برآمد کرد. در ایران نیز تا وقتی که جبهه دموکراسی ضعیف و پراکنده است، اگر هزار بار نیز از مسعود رجوی سؤال کنند که کیستی و چه کاره ای؟ با سخنی نخواهد گرفت. هواداران دموکراسی اگر می خواهند در تحولات سیاسی ایران نقش داشته باشند، اگر می خواهند به دیگران فشار آورند و آنها را به پذیرش قواعد دموکراسی وادار سازند، چاره ای ندارند جز آنکه خود را متشکل سازند و به صورت یک نیروی سیاسی قدرتمند و مدعی حکومت گردن بر آیند. رفیق نگهدار محق نیست وقتی می گوید شورای ملی مقاومت این راه را تجربه کرده و به نتیجه ای نرسیده است. اگر این حرف صحیح بود، وی دیگر تلاش نمی کرد مسعود رجوی را مجبور سازد. جا و نقش خود را در حکومت فرضی معاهدین روشن سازد.

به کدام نیروی توان متکی شد؟

در مقاله رفیق نگهدار تلاش برای ایجاد آلترا تیبو دموکراتیک در خارج از کشور "تلاشی عبث" و "متاع تبلیغاتی" خوانده شده است. اگر این تلاش بخواهد به خارج از کشور و ۱۵ سال زمان سیاسی به خارج رانده شده معطوف بماند، در آن صورت واقعا تلاشی عبث خواهد بود. نیرو و پایگاه اجتماعی عمده دموکراسی در ایران است. بخش بزرگی از نیروهای چپ و ملی، یعنی نیروهایی که خواهان استقرار دموکراسی و به بیان مشخص تر استقرار جمهوری پارلمانی دموکراتیک هستند، در ایران فعالیت می کنند و آن اندازه ای از فعالیت که در خارج از چهار چوب حکومت مجاز است، چه در عرصه سیاسی و چه در عرصه روشنگری - روشنفکری و فرهنگی، تحت تأثیر آشکار این نیرو قرار دارد. در میان روشنفکران و فرهیختگان جامعه راه حل های استبدادی، سلطنتی و مجاهدی جاذبه چندانی ندارند. حتی اگر امید به تحول در جناحهای آرزویم - بیشتر از آن در هواداران یا پیشرویم - واقعی باشد، این تحول بازگشت به سلطنت و یا پیوستن به مجاهدین نخواهد بود، بلکه نزدیکی به نیروهای ملی و چپ خواهد بود. اگر مرعوب هیاهوها و قدرت نماییهایی که در خارج از کشور صورت می گیرد نشویم، می توانیم مطمئن باشیم که نیروی دموکراسی و به ویژه در ایران نه تنها از مجاهدین و سلطنت طلبان هیچ کم ندارد، بلکه نسبت به آنها از امتیازات قابل اتکایی نیز برخوردار است.

ضعف بزرگ هواداران دموکراسی در آن است که علیرغم گستردگی خود، به شدت پراکنده اند و به این دلیل نتوانسته اند به عنوان یک آلترا تیبو مدعی حکومت برآمد کنند و بدین دلیل از مدعی دیگر حکومت عقب مانده اند که فاقد برنامه سیاسی روشن و متحد کننده هستند. هواداران دموکراسی هنوز خود را جدی نگرفته اند و رفیق نگهدار ابراز امیدواری می کند که آنها به این غیر جدی بودن خود ادامه دهند.

مهم ترین وظیفه احزاب و سازمان های دموکراتیک این است که مناسبات خود را به قصد ایجاد یک جبهه مشترک و توافق بر سر یک برنامه سیاسی و حکومتی گسترش دهند. این تلاشها اگر در مسیر موفقیت قرار گیرد، آنگاه

این اصلا درست نیست. هدف ما به دست گرفتن حکومت نیست، بلکه به رای گذاردن حکومت است، تأمین شرایطی است که احزاب بتوانند آزادانه برنامه حکومتی خود را رای دهند و مردم بتوانند آزادانه حکومت خود را انتخاب کنند. سازمان ما این فکر را در قالب جمهوری دموکراتیک پارلمانی بیان کرده است. علاوه بر آن سازمان ما بارها اعلام کرده است که از موجودیت کلیه احزاب سیاسی دفاع می کند و خواهان حذف هیچ حزب و سازمانی نیست. این خط مشی که هدف خود را تأمین شرایط آزادانه فعالیت احزاب سیاسی برای جلب آرای مردم و تشکیل حکومت قرار داده، در چرخش قلم رفیق نگهدار به خط مشی ای تبدیل می شود که خواهان حذف و بگریزاند دیگران است. چرا؟ آیا یک چنین اتهام سنگین و غیر واقعی، فقط به خاطر آن نیست که فضای روانی مناسب را برای نفی این خط مشی فراهم آورد؟ ظاهراً آنچه رفیق نگهدار را به این نتیجه دهنده آورده است، این است که سازمان ما اعلام کرده نمی خواهد با نیروهایی که به دموکراسی و جمهوری پارلمانی معتقد نیستند، وارد یک جبهه سیاسی مشترک شود. اما کدام قلم واقع بینی می تواند از اینجا چنین نتیجه گیری کند که ما قصد حذف دیگران و بگریزاند آنها و محروم کردنشان از مشارکت در سرنوشت کشور را داریم؟

معما بی به نام "آلترا تیبو فکری"

رفیق نگهدار می نویسد دموکراسی در ایران وقتی قابل حصول می شود که جناحهای عمده سیاسی کشور حول قواعد آن به توافق برسند. از این رو تمام تلاش خود را به کار می گیرد تا راه گفتگو و تفاهم را باز نگشاید. به همین دلیل است که او به جای فکر تشکیل آلترا تیبو دموکراتیک که آن را "تفاهم سوز و سوء ظن آفرین" برای دیگر جناحهای سیاسی می داند، به هواداران دموکراسی در ایران پیشنهاد می کند یک "آلترا تیبو فکری" ایجاد کنند و وظایف این "آلترا تیبو فکری" را چنین می شمارد: "نقد طرحهایی که برای نظام حکومتی ایران راه دستیابی به آن ارائه شده است. افشای بی پروای تناقضات آنها با موازین دموکراتیک، اعمال فشار برای تصحیح آنها و تصحیح خود، نقد اعمال و رفتاری که با دموکراسی و شئون انسانی در صحنه خود در برین دیگران" و "چه چیز از این مبرم تر که هواداران دموکراسی در ایران امروز به لحاظ فکری و رفتاری، به هویتی مشترک شناخته شوند".

مطابق وظایفی که رفیق نگهدار برای "آلترا تیبو فکری" خود تعیین کرده، آنچه او پیشنهاد می کند با آنچه سازمان ما تحت عنوان آلترا تیبو دموکراتیک پیشنهاد کرده است یک تفاوت اساسی دارد. رفیق نگهدار مخالف آن است که هواداران دموکراسی برنامه سیاسی و حکومتی خود را رای دهند و از این نظر نیز خود را از دیگران متمایز سازند و به سطح یک رقیب و مدعی برای سایر جناحها در آیند. او تصریح می کند که طرفداران دموکراسی باید خود را از نظر فکری و رفتاری "از دیگران و از افکار استبدادی متمایز سازند. سوال تعیین کننده این است که چرا طرفداران دموکراسی نباید خود را از نظر سیاسی (برنامه سیاسی و حکومتی) از دیگران متمایز سازند؟ اگر رفیق نگهدار این تمایز مخالفتی ندارد، مخالفتش با ایجاد آلترا تیبو دموکراتیک - که پیش شرط آن آرایه یک برنامه سیاسی است - چیست؟ و اگر وی مخالف با ترسیم چنین تمایزی است آنگاه بهتر است بگوید هواداران دموکراسی باید به کدام برنامه سیاسی موجود بپیوندند؟ (او خود تصریح کرده است که به غیر از جناحهای وابسته به حکومت، مجاهدین و سلطنت طلبان "دو پاسخ مشخص" به مساله آلترا تیبو هستند). بدیهی است که رفیق نگهدار نسبت آن را ندارد که طرفداران دموکراسی را به برنامه سیاسی هیچ یک از پاسخ های مشخص "ضمیمه سازد و تلاش او این است که همه را به توافق هایی نزدیک کند. اما این آنچه که نیت ما است و آنچه که در عمل واقع می شود، چه بسا تفاوتی عظیم باشد. شاید بتوان ادعا کرد که همه جناحهای سیاسی عمده کشور، تحت شرایطی - به توافق بر سر تعهد به پاره ای از قواعد و نتایج دموکراسی - نظیر محترم شمردن نتایج یک انتخابات آزاد - نزدیک شوند، اما توافق نیروهای دموکرات و مستبد، جمهوری خواه و سلطنت طلب، مجاهد و غیر مجاهد هر سر برنامه سیاسی و حکومتی همان رویای نابی است که رفیق نگهدار ما را از آن بر حذر می دارد.

با هیچ استدلالی نمی توان از طرفداران دموکراسی خواست که تنها در سطح یک فکری باقی بمانند و خود را به صورت یک نیرو و جناح سیاسی متشکل نکنند، مگر به یک شرط. به این شرط که معتقد باشیم نیروی دموکراسی در ایران هنوز از آن اندازه رشد و توانایی برخوردار نیست که بتواند مستقلاً و وارد مبارزه سیاسی - در ابعاد کلان - شود و بتواند این میدان را به دیگران سپرده و کوشش خود را برای اصلاح این دیگران به کار گیرد.

فشار به کدام نیرو؟

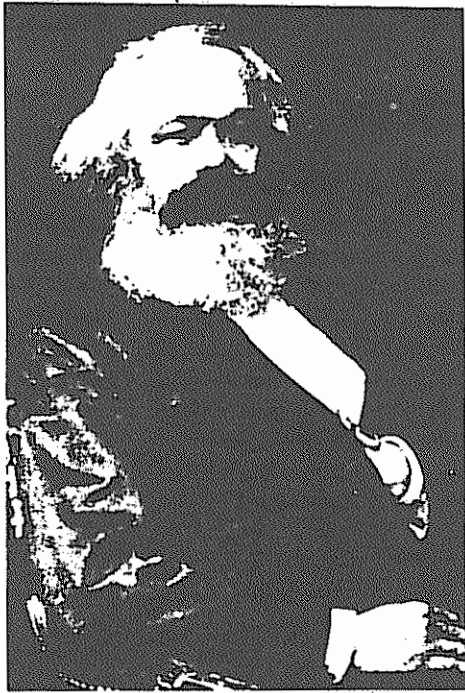
تشکیل آلترا تیبو دموکراتیک اصلا بد آن خاطر نیست که همه را حذف کند، بگریزاند و راه اندازد و حکومت

درستایش مطبوعات آزاد

کارل مارکس

ترجمه محمد پوینده

تکا پو. شماره ۹ - اردیبهشت ۷۳

مساله این نیست که آیا آزادی مطبوعات باید وجود داشته باشد، چرا که این آزادی همواره وجود دارد. مساله این است که آیا آزادی مطبوعات، امتیاز خاص چند فرد است یا امتیاز ذهن بشر (بطور عام). مساله این است که آیا آنچه برای عده ای ناحق است ممکن است برای دیگران، حتی به حساب

آید؟ نخستین آزادی مطبوعات آن است که حرفه نباشد. نویسنده ای که مطبوعات را تا حد وسیله ای مادی پایین می آورد سزاوار آن است که این بردگی درونی او با بردگی بیرونی یا سانسور مجازات شود. به عبارت دیگر مجازات او، همانا وجود سانسور است

طبیعی، سرشت ذاتی خود را پاس می دارد. آزادی، ذات انسان است تا بدان حد که حتی دشمنانش نیز آن را تحقق می بخشند البته در عین پیکاری واقعیت آن: آنان می خواهند چیزی را که به عنوان زیور طبیعت بشری به دور افکنده اند، در مقام ارزشمندترین زیور از آن خود سازند.

آیا نخستین وظیفه جویندگان حقیقت این نیست که بکراست بی آن که به چپ و راست نظر افکنند، به سوی خود حقیقت پیش بنازند؟ آیا گفتن حقیقت در قالب فرمایشی و تحمیلی، ذر حکم از یاد بردن آن نیست؟ حقیقت چونان نور، از فروتنی به دور است؛ و تازه در برابر چه کسی باید فروتن باشد؟ در برابر خود؟ حقیقت، دروغ و نادرستی را رسوا می سازد. پس آیا نباید بر ضد دروغ باشد؟

اگر فروتنی خصلت پژوهش باشد، بیشتر نشان ترس از حقیقت است تا ترس از ضد حقیقت. فروتنی در هر گامی که من برمی دارم مانند ترمز عمل می کند و به پژوهشگر فرمان می دهد که در برابر نتیجه پژوهش بر خود بلرزد. فروتنی مانع دستیابی به حقیقت است. افزون بر این، حقیقت، عام و جهان گستر است، به من تعلق ندارد، از آن همگان است. حقیقت مرا تصاحب می کند، من او را تصاحب نمی کنم. دارایی من عبارت است از صورت (بیان حقیقت)، صورت (فرم)، فردیت معنوی من است. سبک همان انسان است. عجیباً قانون حق نوشتن به من می دهد اما مقرر می دارد که به سبکی غیر از سبک خود بنویسم! من می توانم سیمای ذهن خویش را نشان دهم اما باید نخست چین و شکن های مجاز و فرمایشی را بر آن تحمیل کنم! چهره کدام انسان شرافتمندی از این الزام سرخ نمی شود و ترجیح نمی دهد که سیمای خود را در زیر پرده پنهان کند؟ ردادست کم می تواند صورت کسی مانند ژوپیتر را پوشیده بدارد. تن دادن به چین و شکن های مجاز و فرمایشی چیزی نیست مگر: با سبلی صورت خود را سرخ نگاه داشتن.

شما گونه گونی شورانگیز و غنای پایان ناپذیر طبیعت را می ستایید. شما توقع ندارید که گل سرخ عطر گل بنفشه بدهد اما می خواهید که غنی ترین پدیده ها یعنی ذهن فقط به یک شیوه وجود داشته باشد؟ من آدمی شوخ طبع هستم، اما قانون امر می کند که با وقار بنویسم. من بی پروا هستم اما قانون فرمان می دهد که قلم من باید فروتن باشد. خاکستری بر روی خاکستری - تنها رنگی از آزادی که قانون من به من اجازه می دهد آن را به کار ببرم. هر قطره شبنم در زیر تابش خورشید به رنگ های بی پایان می درخشد اما خورشید ذهن در هر فرد و چیزی که با ذات باید نباید جز یک رنگ، آن هم رنگ رسمی و مجازا بیافریند! گوهر همواره ذات حقیقت است و شما با این گوهر چه می کنید؟ فروتنی؟ گوته می گوید: "فقط فرومایگان، فروتن هستند" و شما می خواهید بر سر ذهن نیز همین بلا را بیاورید؟ (. . .) فروتنی عام ذهن، عقل است. این آزادی مندی جهان گستری که در هر

خاص چند فرد است یا امتیاز ذهن بشر (به طور عام). مساله این است که آیا آنچه برای عده ای ناحق است ممکن است برای دیگران، حتی به حساب آید؟ (. . .) سانسور درونی حقیقی آزادی مطبوعات، انتقاد است. انتقاد داد گاهی است که آزادی مطبوعات، خود، برپا می دارد. خود سانسور هم قبول دارد که هدفی در خود نیست و فی نفسه، هیچ چیز خوبی ندارد و در نتیجه بر اصل هدف وسیله را توجیه می کند استوار است. اما هدفی که به وسایل نادرست نیاز دارد، هدفی درست نیست. (. . .)

برای دفاع از آزادی در هر عرصه ای و نیز برای درک آن باید سرشت ذاتی آزادی را، بی توجه به مناسبات خارجیش در نظر گرفت. ولی آیا مطبوعات که خود را به سطح یک حرفه پایین می آورد، به سرشت خود وفادار است و بر اساس شرافت طبیعت خرد عمل می کند و آزاد است؟ البته تردیدی نیست که نویسنده باید برای زیستن و نوشتن، پول و درآمد داشته باشد، اما به هیچ وجه نباید برای به دست آوردن پول زندگی کند و بنویسد.

برانزه (شاعر و آوازخوان فرانسوی ۱۷۸۰-۱۸۵۷) در یکی از ترانه های خود می خواند:
من جز برای ترانه سرایی زندگی نمی کنم،
حضرت آقا اگر شما جایم را بگیرید،
برای زیستن ترانه می سرایم،

تهدید نهفته در ترانه بالا دربرگیرنده این اقرار ریشخند آمیز است که شاعر به محض این که شعر برایش وسیله شود به خود فروشی تن در می دهد.

نویسنده به هیچ وجه کارهای خود را وسیله نمی داند. کارهایش هدفی در خودند. او آثارش را برای خود و دیگران تا بدان حد از وسیله دور می داند که در صورت لزوم، موجودیت خویش را هم برای وجود کارهایش قربانی می کند و این سخن واعظ دینی را - البته به شیوه ای به کلی متفاوت - سرلوحه کار خویش قرار می دهد: از خداوند اطاعت کن نه از انسان ها. خود نویسنده نیز جزو این انسان هاست، با نیازهای بشری و امیال بشری خویش (. . .) نخستین آزادی مطبوعات آن است که حرفه نباشد. نویسنده ای که مطبوعات را تا حد وسیله ای مادی پایین می آورد سزاوار آن است که این بردگی درونی او با بردگی بیرونی یا سانسور مجازات شود. به عبارت دیگر مجازات او، همانا وجود سانسور است.

Rhz, 1842. MEW, I, P. 51, 54, 60, 70sq

مردم چه می گویند؟

مردمی که باید در یک چهار دیواری بسته زندگی کنیم به دنیا معرفی خواهیم شد، از آن گذشته آیا این همه تحصیل کرده و متخصص قدرت کنترل خود و تشخیص خوب از بد را ندارند و بایستی کورکورانه تقلید کنند؟

● این همه سرو صدا که در مورد ماهواره پها شده را کنار گذاشته و فرض کنیم که اکنون یک ویا دو سال دیگر است و امواج ماهواره از طریق آنتن های معمولی تلویزیونی قابل دریافت اند. آنوقت دولت چه عکس العملی خواهد داشت و راه مبارزه با ماهواره چه خواهد شد؟

می کند. عطاء الله مهاجرانی در یادداشتی در روزنامه ای اطلاعات بدین مناسبت نوشته است که این دیدار می تواند فصل جدیدی در بهبود روابط دو کشور باشد و در همانجا به ضرورت داشتن رابطه ای مستحکم و مطمئن بین ایران و عراق تأکید کرده و با اشاره به حضور امریکا در خلیج فارس آورده است: سازماندهی روابط ایران و عراق در جهت مخالفت با اعمال اراده آمریکا و نیز تضعیف صف دولت های ارتجاعی وابسته معنی پیدا می کند.

دانشجویان آنهم با انگیزه های قسماً ناسالمی که قبلاً گفته شد، دردی را از پیکر بیمار آموزش عالی کشور دوا نخواهد کرد. برای بالا بردن کیفیت آموزش در دانشگاه ها و موسسات عالی و رفع مشکلات آموزشی و معیشتی دانشجویان باید فکری اساسی شود. امری که برنامه ریزان و دست اندکاران فعلی آموزش عالی آشکارا عاجز از انجام آند.

تلویزیون و سینما آن هم به زبان فارسی نمایش داده نمی شد؟ پس چطور شد که در کشورمان انقلاب اسلامی به پیروزی رسید؟ مگر اینکه بگویید کسانی که در انقلاب شرکت داشتند اصلاً تلویزیون نگاه نمی کردند و سینما نمی رفتند و اصلاً از خانه خارج نمی شدند.

● مگر ما ادعا نداریم که ایند ثولوزی برتر را داریم. پس چرا بجای مقابله صحیح و انتقال ملاک های درست که بتواند جامعه را دارای تشخیص درست کند صورت مسئله را پاک می کنیم؟ با تصویب این طرح دیگر ما بعنوان

ریاست اتحادیه ی اروپا را بعهده دارد و یونان و فرانسه روسای قبلی و بعدی آن هستند و از سوی دیگر ولایتی رئیس نوبتی شورای وزیران اگر می باشد. ولایتی در نیویورک با طارق عزیز وزیر خارجه ی عراق نیز دیدار و گفتگو کرد. این دیدار بویژه در شرایط فعلی که اختلاف با امارات متحده بر سر سه جزیره خلیج فارس بالا گرفته است اهمیت بیشتری پیدا

امکان ادامه ی تحصیل را از بسیاری سلب می کند؛ مشکل خوابگاه های دانشجویان که افرادی بیشتر از ظرفیتشان را در خود جای داده است بعدی است که بعنوان نمونه در سال گذشته اعتصابات و اعتراضات دانشجویی گسترده ای را موجب شد. تنها افزایش کمی تعداد

تصمیم مجلس شورای اسلامی در مورد ممنوعیت استفاده از آنتن ماهواره، در دو هفته اخیر نقل مجالس بود و مردم گاه به طنز، گاه به خشم آنرا محکوم می کردند. پاره ای از این اظهار نظرها به صفحات روزنامه های نیز راه یافت.

● بنظر من بازرگ کردن مسئله ی ماهواره و اینکه ماهواره مخرب فرهنگ ملی و مذهبی است به ملت با فرهنگ ایران توهم می کنند. مگر در رژیم گذشته همین فیلم ها و برنامه های مبتذل در رادیو و

ادامه از صفحه ۴ مشکلات در راه توسعه ی روابط دو کشور وجود دارد. ولایتی در دیدار با وزیران خارجه ی سه کشور آلمان، یونان و فرانسه (ترویکای اتحادیه ی اروپا) پیرامون لغو تحریم تسلیحاتی بوسنی، همکاری اتحادیه اروپا و آکرو برخی دیگر از مسائل بین المللی گفتگو کرد. این ملاقات به این شکل از آنرو انجام شد که آلمان در حال حاضر

ادامه از صفحه ۴ آزمایشگاهی، دسترسی به کتاب و کتابخانه و تعداد استادان از استانداردهای متعارف جهانی فاصله زیادی گرفته است. امکانات معیشتی دانشجویان نیز بسیار نازل تر از پیش است. جدا از گران بودن شهریه ی دانشگاه های آزاد که

در اینجاحتی ماهی ها هم نباید شنا کنند

ادامه از صفحه ۷

کشورهای حاشیه دریای خزر در رابطه با چگونگی برخورد با خلق و خوی این دریا دچار مشکلاتی هستند. بعد از فروپاشی اتحاد شوروی حتی نظارت بر زیستبوم و کنترل این فاجعه هم از هم پاشیده است.

سه آزمایشگاه موجود در آستراخان روسیه و ماخانشکالای داغستان و ویا کوری آذربایجان که با هم در ارتباط بوده و آب دریا را در نقاط مختلف مورد آزمایش قرار می دهند هم، اقدامی نمی کنند. پروژه های بزرگی مثل متصل کردن دریای خزر با دریاچه آرال که در فاصله ۶۰۰ کیلومتری آن واقع و ارتفاعش هم ۶۰ متر بیشتر می باشد کنار گذاشته شده است.

همه این جمهوری های سابق اتحاد شوروی که دارای سرحدات آبی مشترک با این دریا می باشند، فاضلاب خود را بدون پالایش به این دریا می ریزند. حتی می توان گفت که بزودی آخرین تاسیسات پالایش کنند هم از کار خواهند افتاد. بنا بر گزارش مرکز هواشناسی داغستان، تمامی تاسیسات پالایش کننده شهر ۸۰ هزار نفری درینت پایین تر از سطح آب دریا قرار دارند و در آنجا نمی توان چیزی را پالایش کرد. شهرهای ساحلی دیگر هم وضعیتشان بهتر از این نیست. برعکس شهر آذربیش با ۲۰ هزار نفر جمعیت اصلاً تاسیسات پالایش فاضلاب ندارد و در شهر میلیونی که کو هم سه سال پیش تنها یک دم تاسیسات پالایش کننده فعال بودند. مسئولین شهرها تا آخر ده هفتاد میلادی بر روی پایین رفتن سطح آب دریا حساب کرده بودند. بدین خاطر هم بندر "یاتینو" قزاقستان چنان ساخته شده بود که تنها با عقب نشینی آب دریا قابل استفاده بود. بعد از آن اما آب دریا بالا آمده و در نتیجه بنا بر نوشته یک روزنامه محلی "از آنجائیکه چنین چیزی پیش بینی نشده بود، این بندر بزودی بسته خواهد شد. بنا بر گفته وزارت محیط زیست روسیه، اگر آب دریا یک متر دیگر هم بالا بیاید می بایستی یک برای اولین بار هزاران نفر از ساکنین سواحل دریا تغییر مکان بدهند. در این میان هیچ مقامی به خود اجازه نمی دهد تا در مورد چگونگی وضع موجود پیش بینی کند. بالا آمدن آب دریا برای سال ۱۹۹۳ به مقدار ۳۰ سانتی متر پیش بینی شده بود که در عمل بیشتر از این شد.

جمهوری سابق اتحاد شوروی که دارای سرحدات آبی مشترک با این دریا می باشند، فاضلاب خود را بدون پالایش به این دریا می ریزند. حتی می توان گفت که بزودی آخرین تاسیسات پالایش کنند هم از کار خواهند افتاد.

بنا بر گزارش مرکز هواشناسی داغستان، تمامی تاسیسات پالایش کننده شهر ۸۰ هزار نفری درینت پایین تر از سطح آب دریا قرار دارند و در آنجا نمی توان چیزی را پالایش کرد. شهرهای ساحلی دیگر هم وضعیتشان بهتر از این نیست. برعکس شهر آذربیش با ۲۰ هزار نفر جمعیت اصلاً تاسیسات پالایش فاضلاب ندارد و در شهر میلیونی که کو هم سه سال پیش تنها یک دم تاسیسات پالایش کننده فعال بودند. مسئولین شهرها تا آخر ده هفتاد میلادی بر روی پایین رفتن سطح آب دریا حساب کرده بودند. بدین خاطر هم بندر "یاتینو" قزاقستان چنان ساخته شده بود که تنها با عقب نشینی آب دریا قابل استفاده بود. بعد از آن اما آب دریا بالا آمده و در نتیجه بنا بر نوشته یک روزنامه محلی "از آنجائیکه چنین چیزی پیش بینی نشده بود، این بندر بزودی بسته خواهد شد. بنا بر گفته وزارت محیط زیست روسیه، اگر آب دریا یک متر دیگر هم بالا بیاید می بایستی یک برای اولین بار هزاران نفر از ساکنین سواحل دریا تغییر مکان بدهند. در این میان هیچ مقامی به خود اجازه نمی دهد تا در مورد چگونگی وضع موجود پیش بینی کند. بالا آمدن آب دریا برای سال ۱۹۹۳ به مقدار ۳۰ سانتی متر پیش بینی شده بود که در عمل بیشتر از این شد.

قزاقستان سعی دارد تا در شبیه جزیره "مانگیتسا" دومیدان نفتی را که در حدود یک چهارم ذخایر نفتی قزاقستان در آن واقع شده از طریق ساختن سد های موقت در مقابل آب دریا که در حال نزدیک شدن است، حفاظت کند. بنا بر گزارش روزنامه "کازاخسکیا پراودا" دریای خزر به زودی به دریاچه کوشکار - آتا که در شمال شرقی واقع است وصل خواهد شد. کارخانه ها و شرکت هایی که در اطراف این دریاچه قرار دارند سالها از این دریاچه بی سروصدا به عنوان زیاله دانی استفاده کرده و خطرناک ترین سببهای صنعتی خود را وارد این دریاچه کرده اند. در این قسمت از جهان که بندرت از تاسیسات پالایش کننده استفاده می شود، خطر سواحل دریا را تهدید می کند. تقریباً ۴/۵ میلیون نفر ساکنین شهرهای ساحلی چهار

محیط زیست در مسکو معتقدند که ظرفیت پذیرش اضافات توسط آب این دریا به آخر رسیده است و این دریا دست به خود کشی زده است. بنا بر نوشته روزنامه ها، در حال حاضر وقتی که آب دریا طغیان می کند و یاد نامناسب می وزد، در نزدیکی آستراخان تا ۵۰ کیلومتر از سطح هموار زمین دچار آبگرفتگی می شود. پس از آن پستی های سواحل شمالی که تا اندازه ای با پایین تر از سطح آب قرار دارند به همراه میدانهای نفت و گاز به زیر آب فرو نمی روند و به هنگام جزر، آب نفت تریا را با خود به دریا می برد، گویی که آب این دریا به اندازه کافی کیفی نمی باشد.

قزاقستان سعی دارد تا در شبیه جزیره "مانگیتسا" دومیدان نفتی را که در حدود یک چهارم ذخایر نفتی قزاقستان در آن واقع شده از طریق ساختن سد های موقت در مقابل آب دریا که در حال نزدیک شدن است، حفاظت کند. بنا بر گزارش روزنامه "کازاخسکیا پراودا" دریای خزر به زودی به دریاچه کوشکار - آتا که در شمال شرقی واقع است وصل خواهد شد. کارخانه ها و شرکت هایی که در اطراف این دریاچه قرار دارند سالها از این دریاچه بی سروصدا به عنوان زیاله دانی استفاده کرده و خطرناک ترین سببهای صنعتی خود را وارد این دریاچه کرده اند. در این قسمت از جهان که بندرت از تاسیسات پالایش کننده استفاده می شود، خطر سواحل دریا را تهدید می کند. تقریباً ۴/۵ میلیون نفر ساکنین شهرهای ساحلی چهار

محیط زیست در مسکو معتقدند که ظرفیت پذیرش اضافات توسط آب این دریا به آخر رسیده است و این دریا دست به خود کشی زده است. بنا بر نوشته روزنامه ها، در حال حاضر وقتی که آب دریا طغیان می کند و یاد نامناسب می وزد، در نزدیکی آستراخان تا ۵۰ کیلومتر از سطح هموار زمین دچار آبگرفتگی می شود. پس از آن پستی های سواحل شمالی که تا اندازه ای با پایین تر از سطح آب قرار دارند به همراه میدانهای نفت و گاز به زیر آب فرو نمی روند و به هنگام جزر، آب نفت تریا را با خود به دریا می برد، گویی که آب این دریا به اندازه کافی کیفی نمی باشد.

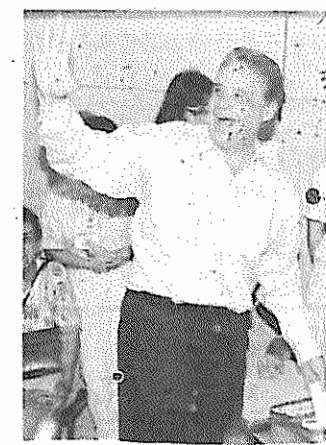
بازگشت یک بیماری قرون وسطایی

طاعون که تا چند سال پیش، همه گمان می‌کردند که ریشه کن شده، در هند بار دیگر شیوع یافته است. این بار، رسانه‌های گروهی جهان نام "بیماری فقرا" را بر طاعون ریوی که عامل آن یک نوع باکتری است، گذاشته‌اند. این باکتری در زیاده و فضولات رشد و نمو می‌کند و از طریق انگل‌های پوست موش، شیوع می‌یابد. طاعون به شدت مسری است و تنفس در جوار بیمار، می‌تواند به انتقال عامل آن بیانجامد. اپیدمی اخیر، از شهر صنعتی سورات واقع در غرب هند آغاز شد. در این شهر، کارگران کارخانه‌ها در زاغه‌هایی که بدون رعایت اصول شهرسازی و بهداشت ساخته شده‌اند، زندگی می‌کنند. در سورات نیز مانند اغلب محلات فقیرنشین شهرهای هند، راه‌های فاضلاب، رویا است. این شهرها، محل مناسبی برای زاد و ولد موش‌هاست که به قول یک مقام هندی، حتی در بیمارستان‌ها نیز روزه می‌روند.

آنچه تا مین بهداشت در هند را دشوار می‌کند، نظام کاست‌ها در این کشور است که در آن، کارهایی مانند جمع‌آوری زباله و تمیز کردن شهر، وظایفی است محسوب می‌شود که فقط شایسته "نجس‌ها"، یعنی پایین‌ترین قضا است. در نتیجه، همه از اینگونه کارها که دستمزد خوبی هم بابت آن پرداخت نمی‌شود، گریزانند. اغلب مقامات دولتی نیز

انتخابات برزیل:

رقابت سوسیال دموکراتها با حزب کارگران

فرناندو هنریک کاردوسو

ادامه از صفحه ۱۲
ما هانه در برزیل برای نخستین بار پس از سال‌ها، به زیر ۵۰ درصد رسید. این موفقیت‌های کاردوسو باعث شد که وی ظرف چهارماه پیش از انتخابات، بر رقیب خود از اتحاد چپ پیشی بگیرد. هنوز معلوم نیست ثبات نسبی واحد پول برزیل مدت زیادی دوام آورد.
نظریه اهمیت انتخابات برزیل و ویژگی آن در ذیل بخش عمده‌ای از مصاحبه روزنامه مورنینگ استار چاپ انگلستان با آروکا معاون رهبر حزب سوسیالیست برزیل درج می‌شود. او از حزب کمونیست سابق برخاسته و در انتخابات متحد نزدیک حزب کارگران است.
س: جبهه خلق که برای حمایت از لولا تشکیل شده نه چندان گسترده است. چرا چپ در انتخابات ایزوله است؟
آروکا: متأسفانه ما به چپ کشیده شدیم. ما قبل از نامزدی کاردوسو تلاش کردیم با او یک اتحاد چپ میانه درست کنیم. اما موفق نشدیم چونکه چپ جرات آن را نداشت.
س: آیا جبهه خلق همان اتحادی نیست که در نظر داشتید؟
ج: ما همیشه خواهان اتحادی وسیع تر از آن چیزی که عایدمان شد، بوده‌ایم. اما این بدست نیامد. هم به دلیل ترس بودن ما و هم بدلیل خیزش کاردوسو و برنامه‌های واقعی او.
س: آیا حوادث باعث نومی‌دی شما شده؟
ج: در سیاست ناامیدی وجود ندارد. شرایط مناسب نبود.
س: آیا برنامه‌های واقعی در تحولات اخیر نقش اساسی داشته است؟
ج: نه. چون قبل از آن هم چپ شجاعت کافی برای اتحاد با

یک تابلوی نقاشی قرن ۱۹ در مورد طاعون

به مرگ می‌انجامد. درمان طاعون با آنتی‌بیوتیک به مقدار زیاد انجام می‌گیرد. بلافاصله پس از انتشار خیر شیوع طاعون، مقامات هندی به توزیع آنتی‌بیوتیک در میان مردم پرداختند، و این داروها کمیاب شد. همچنین سم‌پاشی علیه موش‌ها در شهرهای هند انجام می‌گیرد. شهرداری دهلی نوده‌ها هزار نفر را

در آستانه پنجمین سال صد و رفتوا

نادین گوردیمر از سلمان رشدی دفاع می‌کند

نادین گوردیمر نویسنده زن از آفریقای جنوبی و برندی جایزه ادبی نوبل سال ۹۲ علیه وضعی که سلمان رشدی در آن قرار دارد و علیه دولت‌ها با اعتراض برخاسته و همه نویسندگان را به دفاع از این نویسنده دعوت کرده است. نادین گوردیمر در پیامی در این رابطه در مصاحبه با این روزنامه جمله اعلام می‌کند: هر چه که زمان می‌گذرد، من بیشتر و بیشتر نگران وضع سلمان رشدی می‌شوم. این مسئله مرا خشمگین کرده است. ماه اکتبر، پنج سال از این ماجرا می‌گذرد. هم اکنون که با شما صحبت می‌کنم فتوا دوباره از طرف دولت ایران تکرار شده است. هر چند دولت انگلیس سرانجام، ولی با کراهت بسیار، مسئولیت دفاع از شهروندشان را بعهده گرفته است. هیچکس متکراً احترام به مذهبی چنین بزرگ نیست، مذهبی بزرگ که از طرف بنیادگرایان به آن خیانت شده است. اساسی‌ترین حق بشر را عامدانه به زیر پا گذاشته‌اند. بر نخواستن بسیاری از نویسندگان به دفاع از سلمان رشدی به زعم من رقت‌بار است. ولی واقعی‌تر در رفت. ما برای اینکار، بهای سنگینی پرداختیم.
س: آیا فکر اعدام حزب سوسیالیست شما با حزب کارگران لولا مطرح است؟
ج: بله. ما مسائل مشترکی زیادی داریم. وحدت دو حزب بارها مطرح شده. بعد از انتخابات در برزیل بحث داغی در خواهد گرفت. احزاب سیاسی در برزیل همه مرده‌اند. آنها هیچ چیز را نمایندگی نمی‌کنند. فاز جدیدی در زندگی سیاسی برزیل در پیش است. لیبرال‌ها با هم خواهند بود. احزاب سوسیال دموکرات هم. در جناح

خبرهای کوتاه از سراسر جهان

دریای بالتیک بیش از ۹۰۰ قربانی گرفت

در بزرگترین فاجعه کشتی‌رانی اروپا پس از جنگ جهانی دوم، بیش از ۹۰۰ سرنشین کشتی استونیا که از تالین پایتخت جمهوری استونی عازم استکهلم پایتخت سوئد بود، در امواج دریای بالتیک غرق شدند. این حادثه، در نیمه شب چهارشنبه ششم مهرماه در نزدیکی سواحل فنلاند روی داد. فیلم‌هایی که بعداً به وسیله دوربین‌های خودکار زیر دریایی از لاشه استونیا برداشته شده است، نشان می‌دهد که علت غرق شدن این کشتی، نفوذ آب از ناحیه جلوی آن بوده است. شمار زیاد کشته‌شدگان حادثه دریای بالتیک، از جمله ناشی از این بود که استونیا بسیار سریع غرق شد و از مخابره اولین پیام‌های کمک آن تا فرورفتن کاملش در امواج، دقایقی بیش نگذشت. وقتی نخستین کشتی، حدود ۴۰ دقیقه پس از غرق شدن استونیا به محل حادثه رسید، بسیاری از سرنشینان کشتی غرق شده بودند. پیدا کردن مابقی نیز، به علت تاریکی شب بسیار دشوار بود.

لغو بخشی از تحریم‌ها علیه یوگسلاوی

بدنبال گزارش مثبت بازرسان ویژه سازمان ملل در مورد رعایت مسدود بودن مرزهای یوگسلاوی و بوسنی-هرزگوین، سازمان ملل طبق تصمیم شورای امنیت خود، بخشی از تحریم‌ها علیه یوگسلاوی را لغو کرد. این اقدام که بطور آزمایشی صورت می‌گیرد، امکان می‌دهد که به مدت ۱۰۰ روز پرواز هواپیماها و رفت و آمد کشتی‌ها به یوگسلاوی صورت گیرد و همچنین تماس‌های ورزشی و فرهنگی با این کشور از سر گرفته شود. چندی پیش دولت بلگراد متعهد شد که از خاک این کشور دیگر کمک برای صرب‌های بوسنی ارسال نشود. بلگراد و صرب‌های بوسنی در مورد آخرین طرح صلح سازمان ملل برای بوسنی اختلاف دارند. در حالی که دولت یوگسلاوی موافق این طرح است، صرب‌های بوسنی در مقابل آن مقاومت می‌کنند.

انتخابات اسلواکی

در انتخابات پیش‌رس جمهوری اسلواکی، جنبش برای اسلواکی دمکراتیک به رهبری ولادیمیر میچارنک نخست‌وزیر سابق این کشور، بر همه احزاب دیگر پیشی گرفت و ۳۵ درصد آرا را به دست آورد. اتحاد چپ که در آن، حزب چپ دمکراتیک، حزب کمونیست سابق، با دو حزب کوچکتر متحد شده است، در این انتخابات شکست خورد و تنها ۱۰/۴ درصد آرا را کسب کرد. احزاب وابسته به اقلیت‌های قومی اسلواکی، از جمله اقلیت مجار، در انتخابات بر آرای خود افزودند. هنوز معلوم نیست چه ترکیبی از نیروهای سیاسی اسلواکی حکومت خواهد کرد.

اتحادیه عرب بر ادامه تحریم اسرائیل تأکید کرد

برخلاف شش کشور حاشیه جنوبی خلیج فارس که برخی تحریم‌های اقتصادی علیه اسرائیل را لغو کرده‌اند، اتحادیه عرب ضمن انتقاد از این اقدام شیخ نشین‌های عرب اعلام کرد تا زمانی که اسرائیل، قطعنامه‌های سازمان ملل در مورد عقب‌نشینی از سرزمین‌های اشغالی را به اجرا نگذارد، تحریم این کشور را ادامه خواهد داد. اقدام شش کشور عضو شورای همکاری خلیج در جهت لغو تحریم اسرائیل، با انتقاد جمهوری اسلامی نیز روبرو شده است.

انتخاب مجدد صالح به ریاست جمهوری یمن

پارلمان یمن، ژنرال علی عبدالله صالح را به مدت پنج سال دیگر در مقام رئیس‌جمهور این کشور باقی‌گذاشت. از ۲۵۹ نماینده حاضر، ۲۵۳ نفر به ریاست جمهوری صالح رأی دادند. سه روز قبل از آن، پارلمان یمن با تغییر قانون اساسی این کشور، نهاد شورای ریاست جمهوری را منحل و مقام رئیس‌جمهور را جایگزین آن کرده بود. قبل از جنگ داخلی اخیر یمن، صالح رئیس شورای پنج نفره ریاست جمهوری بود. در جنگ داخلی یمن، جنوب این کشور که اعلام استقلال کرده بود به اشغال نیروهای وفادار به صالح درآمد.

۳ کارگر مصری توسط پلیس کشته شدند

پلیس مصر روز یکشنبه ۱۰ مهربا حمله به تظاهرات کارگران یک کارخانه دولتی در شمال این کشور، سه کارگر اعتصابی را به ضرب گلوله به قتل رساند. به گفته منابع دولتی، درگیری بین پلیس و کارگران، ۲۹ غیرنظامی و ۱۱ مأمور پلیس مجروح شدند. همچنین در ۶۵۰ کیلومتری جنوب قاهره در جریان حملات مسلحانه بنیادگرایان اسلامی، یک مأمور پلیس کشته و سه تن دیگر مجروح شدند.

محاصره ۱۵۰ چریک پ. کا. در سیواس

منابع دولتی ترکیه اعلام کردند نیروهای مسلح این کشور در استان سیواس ۱۵۰ چریک عضو حزب کارگران کردستان (پ. کا. کا.) را محاصره کرده‌اند. ارتش در این حمله از نیروی هوایی استفاده کرد. در شهر اادانا واقع در جنوب ترکیه، دو شخصیت سیاسی کرد در ملأ عام به ضرب گلوله افراد ناشناسی کشته شدند.

بازار آزاد محصولات کشاورزی در کوبا

برای نخستین بار، بازار آزاد محصولات کشاورزی در کوبا برگزار شد. در این بازار، کشاورزان، تعاونی‌ها و شرکت‌های دولتی می‌توانند محصولات خود را به قیمت آزاد عرضه کنند. این بازارها که دولت کوبا امیدوار است با کمک آنها بتواند بازاریارسیه را از میان بردارد، با استقبال گسترده مردم کوبا مواجه شده است. با این حال، بهای محصولات عرضه شده در بازار آزاد به حدی است که اکثر مردم نمی‌توانند بپردازند.

لشکر کشی دوباره عراق به سوی مرزهای کویت

آمریکا عراق را تهدید به حمله نظامی کرد

آذربایجان:

تلاش برای کودتا پس از قرارداد نفت

برای بازکردن پای بی بی به این کشوری ارتباط نمی‌بینند. پس از سفر موفقیت آمیز علی اف به لندن و امضای قرارداد هنگفت نفتی با بی بی مطبوعات روسیه آن را علنا و به سختی مورد انتقاد قرار دادند. محافل قدرتمندی در روسیه تلاش فراوان دارند که نفت آذربایجان فقط با کمک روسیه تولید و از طریق این کشور صادر شود. این محافل از جمله به همین دلیل از کودتای حسین اف علیه ایل چی بیگ جانبداری کردند. بنظر می‌رسد که علی اف که سال‌ها خود در سطح رهبری شوروی قرار داشته است پیوند با روسیه را مقدم می‌شمارد. اما این گرایش ظاهراً توسط او پیگیری نشده است. قرارداد نفتی اخیر همان قراردادی است که در زمان ایل چی بیگ تهیه و حتی امضا شده بود و اکنون علی اف آن را با تغییراتی بسود آذربایجان مجدداً با بی بی به امضا رسانیده است.

اکنون علی اف با دو مساله جدی مواجه است. اول اینکه قرائن نشان نمی‌دهند که وی توانسته باشد تمام نیروهای مسلح را با خود همراه کرده و با در قبال سیاست‌ها و اقدامات مسکرو سایر جمهوری‌ها نیروهای کشور را به واکنشی متحد برانگیزد. نوع برخورد و ارتباط با روسیه همچنان یک منشا اختلاف جدی در آذربایجان خواهد بود. قرارداد نفتی اخیر قرار است برای تصویب به پارلمان ارائه شود. بحث‌های پارلمان رودرویی‌ها را آشکارتر خواهد کرد. ثانیاً اوضاع در آذربایجان و چشم‌انداز آن هنوز به گونه‌ای نیست که در غرب این اطمینان پدید آید که سرمایه‌گذاری‌های هنگفت بازدهی درخور خواهد داشت.

هنوز جوهر قرارداد ۷ میلیارد دلاری نفت آذربایجان با بی بی (بریتیش پترولیوم) خشک نشده بود که نیروهای مخالف حیدر علی اف - علیه او اقدام به کودتا کردند. اما عملیات ضد کودتا - که از جانب نیروهای وفادار به علی اف - هدایت می‌شد موفق شد تلاش برای کودتا را با شکست مواجه سازد.

آخرین مراکز مقاومت در وزارت کشور در حومه شمال باکو و در پادگان گنجه تسلیم شده‌اند. ماجرا وقتی خاتمه یافته تلقی شد که روشن جوادف معاون وزارت کشور در تلویزیون ظاهر و وفاداری خود را به علی اف اعلام کرد. حیدر علی اف ۶۰ روز در بایگ و وضعیت فرق العاده اعلام کرده و تانک‌ها در مناطق حساس شهر مستقر شده‌اند. او سپس در یک نطق تلویزیونی اعلام کرد که نخست‌وزیر - سرهنگ صورت حسین اف - را به دلیل نقضش در کودتا از کار برکنار کرده است. چند ساعت قبل از آن وی همراه با علی اف با لجن‌دهی در تلویزیون ظاهر شدند و نشان داد که با رئیس جمهور به توافق رسیده است. وی گفته بود که شورش پادگان‌های گنجه و حومه با کو توسط عواملی که به وی ربطی ندارند رهبری شده است.

در ژوئن سال گذشته حسین اف علیه ایلچی بیگ رئیس جمهور سابق دست به کودتای سفید زد و او را از کار برکنار و زمینه بازگشت علی اف را فراهم کرد. اما روز جمعه گذشته در اجلاس هیات وزرا که حسین اف آن را ترک کرد وی با ۳۷ رای موافق در برابر یک مخالف، ۷ ممتنع و ۱۲ غائب از نخست‌وزیری معزول و تصمیم برای تأیید به پارلمان ارجاع شد.

در غرب روسیه کودتای اخیر در آذربایجان را با تلاش علی اف

که اخبار نقل و انتقالات نظامی عراق از سوی دولت آمریکا بیش از آنچه هست جلوه داده می‌شود تا تخفیف مجازات عراق از سازمان ملل منتفی شود.

با اینکه بعید به نظر می‌رسد صدام حسین با داشتن تجربه جنگ خلیج فارس بخواهد بار دیگر اقدام نظامی علیه کویت را بیاورد، اما ادامه غیرموجه تحریم‌های سازمان ملل علیه عراق از یک سو و سابقه رژیم عراق از سوی دیگر، تا حدی افزایش تنش‌ها را توجیه می‌دهد. تحت فشار آمریکا، شورای امنیت سازمان ملل طی چند سال اخیر بارها

سازمان ملل را مورد تاکید قرار دهد. روزنامه الجومهریه ارگان دولت بغداد هفته گذشته از قول صدام حسین نوشت اگر تحریم‌های سازمان ملل در اسرع وقت پایان نیابد، وضعیتی مانند پیش از آغاز جنگ خلیج ایجاد خواهد شد. روز جمعه ۱۵ مهر، طارق عزیز معاون نخست‌وزیر عراق طی نطقی در مجمع عمومی سازمان ملل متحد گفت دولت آمریکا برای تخفیف تحریم‌های گونه اقدام برای تخفیف تحریم‌های سازمان ملل علیه عراق جلوگیری می‌کند. در یک سرمقاله ارگان حزب حاکم بعث عراق آمده است اگر تحریم‌ها علیه این کشور ادامه یابد، در جهان هیچکس بر عراق خرده نخواهد گرفت که "چرا به دشمنانش درسی داده است".

اخیراً مربوط به پیشروی واحدهای عراقی به سمت مرز کویت، روز جمعه ۱۵ مهر همراه در بازارهای نفت جهان به افزایش بهای نفت انجامید.

روز شنبه ۱۶ مهر، آمریکا تعدادی از نیروهای نظامی و تجهیزات موشکی خود را که در منطقه مستقر بودند، به کویت منتقل کرد. همچنین اعلام شد مقامات عالی رتبه دولت آمریکا برای تأکید بر حمایت این کشور از کویت، به این امر نشین سفر میکنند. بالا گرفتن تنش بین آمریکا و عراق، با طرح مجدد مسئله تحریم‌های سازمان ملل علیه عراق در شورای امنیت همزمان است. در حالی که تا پیش از انتشار اخبار نقل و انتقالات نظامی عراق، برخی از اعضای دائمی شورای امنیت (روسیه، چین و فرانسه) تلویحاً از تخفیف تحریم‌ها علیه عراق پشتیبانی کرده بودند، در حال حاضر این کشورها نیز در مجموع با از خط مشی واشنگتن در مقابله با عراق حمایت میکنند یا در مورد آن سکوت کرده‌اند. از این رو، محتمل است

به گزارش رسانه‌های غربی، واحدهای ویژه ارتش عراق هفته گذشته به سمت مرز کویت پیشروی کردند. این گزارش‌ها حاکی است پادگان‌های گارد ریاست جمهوری عراق در بغداد تقریباً خالی شده و نفرات این نیرو به جنوب این کشور انتقال یافته‌اند. در ۲۱۰ کیلومتری جنوب شرقی عراق، یک ستون حدود ۲۵ کیلومتری خودروهای نظامی و تانک‌های ت-۵۲ دیده شده است. در دیرینه نیز که در ۲۳۰ کیلومتری جنوب بغداد قرار دارد، صف‌های طولانی تانک‌های ت-۵۲ و سایر خودروهای نظامی مشاهده شده‌اند که به طرف جنوب می‌رفته‌اند. هواپیماهای میگ ۲۳ و میگ ۲۹ عراقی با علائم ارتش عراق در منطقه جنوب بغداد حمله به اهداف زمینی را تمرین کردند. از بغداد گزارش شده است که از این شهر و اطراف آن، چهار لشکر گارد ریاست جمهوری به سمت جنوب حرکت کرده‌اند.

منابع دولت آمریکا روز جمعه ۱۵ مهر ماه تأیید کردند که بغداد، نیروهای بی‌سخت جنوب گسیل داشته است. به گفته این منابع، کلینتون رئیس جمهور آمریکا می‌خواهد در مورد این نقل و انتقالات نظامی به عراق یک اخطار صریح بدهد. به درخواست واشنگتن، شورای امنیت سازمان ملل روز شنبه ۱۶ مهر تشکیل جلسه داد تا به عراق در مورد اوضاع متشنج جدید هشدار دهد. در همین روز کلینتون گفت عراق نباید "اراده و قدرت" ایالات متحده را دست کم بگیرد. در حالی که برخی دیپلمات‌های عراقی در اروپا، خبر انتقال نیرو به جنوب عراق را تکذیب کردند، در کویت آرامش حکمفرما بود. دیپلمات‌های خارجی مقیم این کشور اظهار داشتند عراق می‌خواهد دست به نمایش قدرت بزند و از این طریق خواست خود مبنی بر تحریم‌های

انتخابات برزیل:

رقابت سوسیال دموکراتها با حزب کارگران

مصاحبه با آرو کامعاون حزب سوسیالیست درباره انتخابات

آرای کاردوسو دو برابر شمار آرای لوئیس ایناسیو داسیلوا (لولا) کاندید حزب کارگر برزیل و مهمترین رقیب کاردوسو تخمین زده می‌شود. یک کاندیدای راست افراطی به درصد آرا دست یافته است.

هر چند داسیلوا نامزد اتحاد چپ برزیل در انتخابات اخیر شکست خورد، اما پیروزی کاردوسو به هیچ وجه استقبال از راست محسوب نمی‌شود. کاردوسو موافق خصوصی‌سازی اقتصاد است، اما نمی‌خواهد شرکت‌های دولتی را به هر قیمت که شده بفروشد. او اعلام کرده است که قصد دارد نخست به محدود کردن انحصارات دولتی بپردازد. کاردوسو حدود دو سال پیش عهده‌دار وزارت دارایی برزیل شد و برنامه‌ای برای اصلاح بنیادین نظام مالی دولت به اجرا گذاشت. هدف این برنامه، حذف کسری بودجه و تقویت واحد پول برزیل بود. از ازل ژوئیه ۱۹۹۴ (۱۰ تیرماه سال جاری) واحد پول جدیدی به نام "رئال" جای واحد پول قبلی را گرفت، و بلافاصله پس از آن، تورم

انتخابات ریاست جمهوری برزیل این بار عرصه رقابت میان فرناندو هنریک کاردوسو رهبر حزب سوسیال دموکرات برزیل و لوئیس ایناسیو داسیلوا معروف به لولا رهبر حزب کارگران برزیل است. این نوع صف‌آرایی - میان سوسیال دموکراسی و چپ رادیکال در دینای امروز در نوع خود کم‌نظیر است. این اولین بار است که در برزیل دو نفر که هیچ کدام مشهور به فساد نیستند، در انتخابات با هم به رقابت برخاسته‌اند.

طبق آخرین خبرها فرناندو هنریکه کاردوسو که ۶۳ سال دارد، اکثریت آرا را بدست آورده و آرایش بیش از مجموع آرای همه هفت کاندیدای دیگر ریاست جمهوری است. اگر این فاصله تا پایان شمارش آرا حفظ شود، نیازی به برگزاری مرحله دوم انتخابات نخواهد بود و کاردوسو در مرحله اول با اکثریت مطلق آرا به ریاست جمهوری می‌رسد. در صورت انتخاب کاردوسو به ریاست جمهوری، وی از آغاز سال ۱۹۹۵ به جای اینتامار فرانکو رئیس جمهور فعلی زمام امور برزیل را در دست خواهد گرفت.

دست‌سپاد تشکیل گروه‌های ترور در هائیتی

سیا رسوایی تازه‌ای بیار آورده است. سیانقش اصلی را در تشکیل گروه‌های ترور و اراغاب **fraph** بر عهده داشته است. این گروه‌ها وظیفه ترور و کشتار طرفداران پرزیدنت آریستید را بر عهده داشته‌اند. بنا به گزارش مجله لیبرال نیشن رهبر فراب بنام امانوئل کونستان کارمند سابق سیا در سال ۱۹۹۳ این گروه‌ها را برای مقابله با جنبش دمکراسی طرفداران آریستید تشکیل داده است. مرکز این سازمان مخوف هفته گذشته در پورت اوپرنس به تسخیر نیروهای آمریکایی درآمد. امانوئل کونستان گفته است سرهنگ پاتریک کالینز به منظور ایجاد پاتریک و جاسوسی علیه "افراطیون" وی را برای تشکیل گروه‌های ترور تحت فشار قرار داده است. علیرغم اصرار طرفداران آریستید برای بازداشت امانوئل کونستان، بعد از تسخیر ستاد گروه‌های ترور وی همچنان آزاد گذاشته شده است. خصومت سیا با

میخوارگی یلتسین و شرمساری روسیه

یلتسین می‌گوید خواب مانده بود!

عذرخواستند که حال رئیس جمهور مساعد نیست و نمیتواند از هواپیما خارج شود و میزبانان پارسا و نگران که قضیه چیست؟ یلتسین بعد از رسیدن به مسکودر حالیکه از شدت "خستگی" رخساره و چشمانش چند برابر معمول سرخ بود گفت "کاملاً سالم است" و هر نوع شایعه‌ای را درباره وخامت حالش تکذیب کرد. چند روز بعد او در نامه‌ای از میزبانان ایرلندی رسماً عذر خواست و مدعی شد که گناه نگهدارنده بود که وی را بیدار آماده دیدار نکرده بودند. در روزهای گذشته یکی از نمایندگان پیام رئیس جمهوری را به پارلمان پس از برخاست و گفت این رئیس جمهور ماه شرمساری روسیه است و او باید جهت آزمایش خون و کنترل درجه الککل در بدنش مورد معاینه پزشکی قرار گیرد.

تا کنون درباره اعتیاد یلتسین به الککل و میخوارگی بی‌بندوبار آن مخالفان زیاد گفته و نوشته و از این افسوس خورده‌اند که چرا باید سرنویست شوروی با این وسعت و مردمی‌با این تاریخ و تمدن در دست کسی قرار گیرد که حتی شایسته اداره خویشتن خود نیست. اما رسوایی تا آنجا پیش نرفته بود که این مصیبت به عذر خواهی رسمی از کشور میزبان بیانجامد. ماجرا از این قرار بود که پس از دیدار با کلینتون در واشنگتن یلتسین قرار بود در ایرلند در یک توقف کوتاه با نخست‌وزیر و وزیر خارجه آن کشور نیز ملاقات کند. هواپیما طبق برنامه به زمین نشست. جلوی پای میهمان فرش سرخ افکندند، دسته موزیک آماده‌ای احترام شد، میزبانان در جایگاه مخصوص قرار گرفتند، اما بعد از ۲۰ دقیقه انتظار سرانجام همراهان از هواپیما بیرون آمدند و